

Pagina 5
Frans Geubel
70 jaar!

Pagina 7
Rozan en Daan
Wisseling van de wacht

Pagina 9
Rijk Natuurmuseum
van Klaas Nanninga

Nacht van de Nacht druk bezocht

Door **Mathilde Boersema**

Wijkschrijfster Anke Odinga vertelt bij de Gorechtkade haar verhaal.

Foto: **Rozan Vergeer**

De activiteiten tijdens de Nacht van de Nacht op 28 oktober waren een groot succes. Het programma op die avond was zowel actief als informatief en bracht ongeveer tweehonderd belangstellenden op de been.

Om 19.00 uur startte bij de Oosterkerk een wandeling met ongeveer vijftig deelnemers. Oosterparker Frans Geubel nam de mensen mee op een verrassende tocht, waarbij de deelnemers onderweg getraakteerd werden op gedichten van C'rienke

Antuma. Zij had speciaal voor deze avond vijf gedichten geschreven. Wijkschrijfster Anke Odinga vertelde bij de Gorechtkade een verhaal over haar spannende avonturen in Schotland bij nacht. In de donkerste bosjes van het Oosterpark stond het wijkkoor Eusterpaark versholven. Zonder hen te zien, zette hun gezang alle zintuigen op scherp. De wandeling eindigde weer bij de Oosterkerk waar de vuurkorf brandde, warme chocolademelk klaar stond en lekkernijen in dieren-

figuren ook de jongste bezoekers verrasten.

Op reis door het heelal

In de kerk gaf bioloog Klaas Nanninga vier verschillende korte lezingen over de natuur bij nacht. De eerste om 20.00 uur en de laatste om 23.00 uur. Op boeiende wijze vertelde hij over slapende en actieve dieren en planten in de nacht. Ook nam hij zijn luisteraars mee het heelal in. Sterren en planeten schitterden op de projectieschermen naast het orgel. Tijdens de

laatste lezing filosofeerden de bezoekers over wat duisternis voor hen zelf betekent en gaf Klaas zijn kijk op Gods aanwezigheid in het donkerste van zijn eigen leven.

Tussen elke lezing door was er wederom de gelegenheid om een korte wandeling met Frans te maken en een verhaal en gedichten aan te horen. Wie liever in de kerk bleef, kon naar de rustige folk-roots muziek van het 20-jarige muzikale talent Tiemen Bosma luisteren. Zijn

zang en gitaarspel zorgden ervoor dat bezoekers zelfs na de laatste lezing nog niet naar huis wilden.

De organisatie kon terugblikken op een hele mooie avond, waarbij er kennis is uitgewisseld, maar er ook mooie ontmoetingen hebben plaatsgevonden en mensen elkaar hebben leren kennen.

Verder lezen?

Dit artikel gaat verder op pagina 3.

Groentje

Witte wereld

Door **Petra Beekhuizen Khan**

Ten tijde dat ik dit schrijf ligt er buiten een beetje sneeuw. Een witte Sint, best vroeg dit jaar.

Een paar dagen geleden reed ik Groningen uit, richting Hoogezand. In de stad was er door alle warmte niets meer te zien, maar daarbuiten was het een prachtig sneeuwlandschap. Overall lag nog rijp. Magisch en van een wonderlijke schoonheid. Zo verstild als het dan kan zijn...

De natuur blijft een mysterie en steeds weer zo verrassend. Elk herfstbos is een lust voor het oog en elk sneeuwlandschap weer overweldigend mooi. Net als de komst van een baby. Hoeveel baby's worden er in de wereld wel geboren in één minuut? Velen, maar elke baby is opnieuw een wonder.

Schaatsen kan nog niet, dat is nu alleen weggelegd voor de waterhoentjes. Zelfs de eenden zijn nog een ietsje te zwaar. Een paar weken geleden hadden we een hele andere uitkijk op onze vijvers. Ik sprak iemand die zei inmiddels 40 jaar in de Oosterpark te wonen, maar dat hij het water nog nooit zo hoog had gezien. Grote delen van de paden waren niet meer zichtbaar. Bomen stonden met hun 'voeten' in het water en op het bankje kon je alleen nog zitten met regenlaarzen aan. Het gebied van onze gevleugelde vrienden was even flink uitgebreid.

Een paar keer zag ik een groep Canadeze ganzen, een stuk of 15, onze Oosterparkvijver eer aan doen. Zo rustig als die zijn. Stilletjes met z'n allen glijdend over het water. Majestueus. Heel anders dan 'onze' territoriale Nijlganzen. Die waren niet echt gastvrij tegenover onze wintergasten. Vanuit hun hoge geknotte boom

probeerden ze de Canadezen weg te schreeuwen, maar die trokken zich er gelukkig niets van aan.

Weet je dat Nijlganzen eigenlijk helemaal geen ganzen zijn? Dat zijn uit de kluiten gewassen eenden. Misschien heeft hun grote mond.. eh.. bek.. ze toch de gansstatus is gegeven. Of misschien lijken ze net iets meer op een gans dan op een eend?

Ben benieuwd of de Kerstman dit jaar ook zijn arrenslee kan gebruiken of dat een witte wereld dit keer alleen is weggelegd voor Sinterklaas. Wat mij betreft mag dit weer een tijdje blijven en dan vanaf februari weer opwaarts naar de lente. We gaan zien wat het leven voor ons in petto heeft. Carpe Diem. Pluk de dag. Geniet met volle teugen van wat er nu is, altijd weer.

Een (sociaal) warme kerst en een fantastisch nieuw jaar gewenst alvast!

GEDICHT

NACHTMIS

*Hij zat vooraan in de kerk
naast een notarisklerk
als zoon van een stel in kaas
had ie het gebracht tot pandjesbaas
alles kon ie zich permitteren
zelfs de duurste kleren
hij had de wind er goed onder
de studenten hoopten vurig op een wonder
zou ie met Kerstmis tot inkeer komen!
hij staaarde naar één der vromen
als ie de hemel wou halen
moest ie het teveel terug betalen
Stille Nacht, Heilige Nacht
dan maar geen huis aan de gracht*

E. FILIPPUS

NACHT VAN DE NACHT DRUK BEZOCHT

► Vervolg van pagina 1

De Nacht van de Nacht is een initiatief van de Nederlandse provinciale milieufederaties.

Op deze avond en nacht doven gemeentes, bedrijven en huishoudens zoveel mogelijk hun verlichting. Lichtvervuiling is een groeiend en groot probleem in Nederland. Door overmatige verlichting wordt het natuur-

lijke donker verstoord, wat negatieve gevolgen heeft voor mens en natuur. Lichtvervuiling kan leiden tot slaapproblemen, verstoring van de biodiversiteit en verspilling van energie.

Op pagina 9 vindt u een interview met bioloog Klaas Nanninga.

Bioloog Klaas Nanninga tijdens een van zijn vier lezingen in de Oosterkerk. Foto: Manon Kruize

WANDELING

Door **Frans Geubel**

C'rienke Antuma draagt voor bij de Figuurtoeren. Foto: Rozan Vergeer

Voor de wandeling in het donker hoefde men zich niet aan te melden; de organisatie hoopte op ongeveer 30 mensen. Maar om 19.00 uur stonden er zo'n 50 verwachtingsvolle deelnemers! Vanaf de Oosterkerk liepen we over de E. Thomassen à Thuessinklaan, sloegen rechtaf de Gorechtkade op en stopten bij de vlonder, waar Anke Odinga haar verhaal vertelde, sfeervol bijgelicht door een lantaarn die werd vastgehouden door dichteres C'rienke Antuma. Vandaar liepen we door de Kievitstraat en Piet Fransenaan naar de Figuurtoeren, waar C'rienke een gedicht voordroeg. Hierna het park in, hulpvol bijgelicht vanwege de treden naar beneden. Naar rechts en weer naar links, achter JOP, het allerdonkerste stukje park.

Daar stonden we vlak voor het opgestelde Wijkkoor Eusterpaark, maar we zagen het koor niet en hoorden het alleen. Dat was magisch, vond ik, ook omdat bij

de laatste noten de volle maan vanachter de wolken tevoorschijn kwam! We vervolgdten onze tocht en kwamen bij de 'Rugge-bank', waar C'rienke weer een gedicht voordroeg, nu bijgelicht door Anke. Hierna verlieten we het park en liepen via de Merelstraat en het Wielewaalplein weer terug naar de Oosterkerk, waar we ruim op tijd waren voor de eerste lezing van Klaas Nanninga.

Tussen de lezingen door maakte ik nog een drietal korte wandelingetjes, met steeds weer nieuwe wandelaars. Via het voetpad langs het watertje de Wetering, naast de S.S. Rosensteinlaan, naar de treurwilg. Daar stonden Anke en C'rienke ons op te wachten, Anke met haar verhaal en C'rienke die bedacht had om een gedicht tweemaal voor te dragen. De tweede keer zou men er weer andere dingen in horen en beleven... En dit leidde inderdaad tot leuke commentaren.

COLOFON

Wijkkrant Oosterpark
(verschijnt 6 keer per jaar)

Redactie

Petra Beekhuizen Khan
Frans Geubel
Alan Haveman
Jarno Hoogeboom
Mark C Hoogenboom
Kevin Wagenaar
Erik Weersing

Hoofdredactie

Jarno Hoogeboom

Vormgeving

Kevin Wagenaar

Bezorging wijkkrant

Bij klachten over
bezorging wijkkrant
Tel: 06-42510350

Advertentieverkoop

Noordpers b.v.
Uithuizen
kranterij@noordpers.nl
Jan-Jaap Bakker
Tel: 0595-437777

Contact redactie

Tel: 06-42510350
redactie
@wijkkrantooosterpark.nl

De redactie houdt zich het recht voor ingezonden stukken in te korten, te corrigeren en/of zo nodig te redigeren.

Bewonersorganisatie Oosterpark

"Hart voor de wijk"

Oosterhamriktracé

De BO is al jaren bezig de plannen van de gemeente rond het Oosterhamriktracé kritisch te monitoren. Onze bezwaren waren steeds dat de plannen onduidelijk waren, de noodzaak van de aanleg van deze ontsluitingsweg steeds veranderde en dat alternatieve plannen om de verkeersstroom op de Petrus Campersingel te verminderen werden weggewuifd. Nu heeft de gemeente dan toch besloten alle knelpunten en vragen die wij almaar naar voren brachten te gaan onderzoeken. Denk daarbij aan de gevolgen van trillingen

door busverkeer voor de overblijvende woningen in de Vinkenstraat of de mogelijke files in de straks nog drukker wordende Zaagmuldersweg.

Vanaf nu wordt de BO dus intensief betrokken bij de manier waarop de onderzoeken worden gedaan. Hopelijk komen er dan eindelijk antwoorden op de grote vraag welke positieve en negatieve effecten een Oosterhamriktracé heeft voor de bewoners van de Oosterparkwijk.

Lentefestival

Alvast voor in de agenda: op 22, 23 en 24 maart 2024 is de volgende editie van het Lentefestival! Het terrein rond het JOP zal wederom worden omgetoverd tot een gezellig hapjes-, theater-, muziek- en kermisterrein. Alle wijkbewoners zijn natuurlijk weer van harte welkom!

Achter de schermen is de organisatie druk bezig met de programmering en het in orde maken van de huisjes en de techniek. Heb je toevallig handjes vrij en zin om mee te werken? Geef je dan op als vrijwilliger. Er zijn altijd mensen nodig in de diverse teams, zoals het bouwteam, het

vliegteam, het promotieteam, het versiersteam en het bikkelteam. Beloning: veel samenwerken, veel schouders eronder en (heel) veel lol. Je kunt je opgeven via vrijwilligers@lentefestivaloosterparkwijk.nl. Check ook de website voor meer informatie. We hopen van je te horen!

Snoeiplannen Oosterpark

Op dit moment wordt er gewerkt aan een snoeiplan rond en om het Oosterpark (het park dus), vooral om het toenemende gevoel van onveiligheid tegen te gaan. Een belangrijk doel is dan ook de doorkijk naar het park weer te herstellen. De snoeiwerkzaamheden zullen onder meer plaatsvinden achter het pleintje met monument aan de Merelstraat. Aan de Nachtegaal zullen bomen worden verjongd of verwijderd. De plantvakken aan de Merelstraat en de hoek van de Merelstraat en Nachtegaalstraat zullen ook worden aangepakt. Deze werkzaamheden

zullen aan het einde van dit jaar of volgend jaar plaatsvinden.

Ook in het park zelf wordt de beplanting aangepast, vervangen of uitgebreid. Daarmee worden ook enkele plantenbakken versterkt, zoals bij de vijver aan de kant van het JOP. Verder wordt er een deel van het veld ingezaaid met bloembollen en wordt de toegangsweg vanaf de Klaprooslaan versmald. Op het moment van schrijven volgt er nog een inloopsessie, bovenstaande is dus vooral een globaal plan.

Facebook

De BO zet met regelmaat berichten op de website of op Facebook over komende wijkplannen of -aanpassingen. Het is fijn als mensen reageren en het is ook goed als er onderling over wordt gediscussieerd, maar daarbij moet er wel een belangrijke spelregel in acht worden genomen: reageer respectvol en sociaal en ga niet beledigen of schelden. Net als veel andere wijkorganisaties wordt ook de BO gerund door vrijwilligers, die hun uiterste best doen om het samen goed te hebben en ook hun uiterste best doen iedereen daarover zo goed mogelijk te informeren. Gebruik het kanaal van de BO dus zoals je zelf ook benaderd wilt worden. Punt.

Tenslotte...

... wenst de BO alle Oosterparkers alvast hele mooie feestdagen toe!

Bewonersorganisatie Oosterpark

- Wij zijn bewoners van de wijk, die zich inzetten voor de wijk
- Ons doel is informatie, inspraak en draagvlak voor de bewoners
- Waar nodig en waar wij kunnen bieden we ondersteuning
- Een actie, probleem of feestje; laat het ons weten
- Jij kan ook ons helpen, stuur een mailtje of kom langs!

VOLG DE BO

<https://oosterparkgroningen.nl/>

OosterparkGroningen

OPWGroningen

SCHRIJF EEN E-MAIL

bestuurbo@hotmail.com

SCAN DE QR-CODE VOOR ONZE SITE

Onze Frans Geubel 70!

Door **Mark C Hoogenboom**
en **Erik Weersing**

De voltallige redactie van de wijkkrant was uitgenodigd voor het surprisefeest dat begin november in de Michi-Noeki gehouden werd, ter ere van de 70e verjaardag van Frans Geubel. Een verrassend initiatief dat genomen is door een grote groep dankbare Oosterparkers, die Frans een 'duim-omhoog-voor-jou' eer wilden bewijzen. En dat is heel goed gelukt! (de redactie zat om allerlei redenen klem die dag, maar er is door anderen rijk materiaal aangeleverd, zodat we dit artikel toch konden schrijven).

Zo'n 30 vertegenwoordigers van organisaties en bewoners van de Oosterparkwijk waren aanwezig: leden van het zwerfvuilteam, vrijwilligers van de Michi-Noeki, leden van het wijkkoor Eusterpaark, leden van ONS (Oosterpark Nooit Saai), medewerkers van het Wijkcentrum bij Van Houten, medewerkers van het Stadsrestaurant Het Oude Politiebureau, medewerkers van WIJ Oosterpark en diverse leden van de Weggeefwinkel Oosterparkwijk.

De Michi-Noeki werd die ochtend feestelijk versierd, terwijl Frans – geheel onbewust van wat hem te wachten stond – zijn vaste ronde deed met het zwerfvuilteam. Een mooie ballonnenpilaar met 70 erop, vlaggetjes binnen en buiten. Er waren meerdere complotten gesmeed om het feestje geheim te houden. Dit betekende heerlijke voorpret: het uitdenken van plannetjes tussen het zwerfvuilteam en de vrijwilligers van Michi-Noeki. Stiekem mensen uitnodigen voor dit feestje, "mondje dicht, hè". Het was best een kunst om dit verborgen te houden voor

iemand die altijd alles weet van wat er in de wijk gebeurt en die ook iedereen in de wijk kent.

Op de facebook van Duurzaam Oosterpark staat een filmpje van hoe Frans de Michi-Noeki binnenkwam.

Zwerfvuildoorzetter

Frans is een van de doorgewinterde zwerfvuilteamleden. Het maakt niet uit hoe hard het regent, Frans is er en Frans is overal! Als het jou opvalt dat er zo weinig zwerfvuil in onze wijk te vinden is, weet dan dat Frans en zijn mede-zwerfvuilteamleden daar wekelijks voor zorgen en daar dan heel druk mee zijn.

Dé Wijkfotograaf

Frans is onbetwist dé wijkfotograaf! Met apparatuur van hoge kwaliteit, met als laatste aanschaf een fantastische groothoeklens die hem in staat stelt om ook in kleine ruimtes van dichtbij toch héél veel te kunnen vastleggen, vult hij talloze fotoboeken over de Oosterparkwijk, de evenementen die daar plaatsvinden en vooral: de mensen die er bezig zijn, die blij zijn, verrast kijken of ergens verdrietig over lijken te zijn. Prachtige platen van recente gebeurtenissen, maar ook weet hij foto's van ver terug in de tijd op te sporen.

Dé buurtmailschrijver

Voor wie zich heeft geabonneerd op de Buurtmail Oosterpark, krijgt regelmatig stukjes – met een foto – van Frans te lezen. Deze buurtmail wordt alsmaar langer en vrolijker en wordt door ons van harte aangeraden!

Dé Wijkkrant Oosterpark schrijver

Al langere tijd is Frans de fotograaf voor de wijkkrant en vrijwel elke voorpagina wordt gesierd met een paginabrede foto van zijn hand. Altijd mooi

van uitsnede, iedere keer prachtig van kleur en vaak met een knipoog erin.

Daarnaast neemt Frans het merendeel van de redactionele stukken in de krant voor zijn rekening. Sommige redacteurs zijn zelfs wat teruggeschakeld in het schrijven van bijdragen, om ruimte te maken voor de artikelen van Frans. Hij is ook altijd bereid een klus van een redacteur over te nemen wanneer deze, om wat voor reden dan ook, verhinderd is.

Van alle weetjes en nieuwtjes is Frans op de hoogte. Niet alles wat hij weet, haalt de wijkkrant – om praktische redenen: die is op gegeven moment met zijn 16 of 20 bladzijden gewoon vol!

Onze Rolstoelwandelaar

Geheel belangeloos heeft Frans vanuit de Oosterparkheem rolstoelwandelingen georganiseerd, toen het pand nog goed bevolkt was. Vooral voor rolstoelgebruikers die niet zelfstandig op stap kunnen gaan, is het iedere keer weer een prachtig uitje de deur uitgeduwd en de wijk rondgeduwd te worden! Vooral als ze door de straten komen waar ze vroeger gewoond of gespeeld hebben, of waar ze naar school gingen, is dat een waar genoegen. Eigenlijk zijn dat heerlijke rolstoelwandelingen door de historie van iemands leven.

Het Oosterpark is nooit saai met jou!

Gastheer Michi-Noeki

Frans was uitgebreid betrokken bij het opzetten van de Michi-Noeki. Na de opening verscheen er een omvangrijk artikel van zijn hand in de wijkkrant over het gebouw, zijn functie en zijn achtergrond. En nu is hij een van de vrijwilligers die in de Michi-Noeki bezoekers welkom heet en hen

voorziet van koffie en thee. Ook daar omarmt hij de mensen en neemt ze mee op sleeptouw.

70 jaar jarig

Als iemand jarig is, krijgt hij natuurlijk cadeautjes. Omdat Frans altijd met nieuws bezig is, de buurtkrant rondstuurt, artikelen voor de wijkkrant schrijft en wijkfotograaf is, heeft het zwerfvuilteam een bij deze activiteiten passend cadeau bedacht. Het is best een bijzonder cadeau. Namelijk een krant. En niet zomaar een krant, maar een echte, eentje uit de oude doos... Een exemplaar

van Het Parool dat uitkwam op Frans zijn geboortedag. Er zit een echtheidscertificaat bij.

Frans kreeg van veel mensen aanvullende cadeautjes en uiteraard ook drie dikke kussen plus ferme handdrukken. Onder de cadeaus: een teddybeer met een T-shirt waarop staat "Frans 70 jaar", flesjes, bloemen, lekkernijen en natuurlijk eierballen. Hij is goed verwend!

Frans, prachtig mens, van harte gefeliciteerd met jouw 70e verjaardag!

Wijkbewoners kwamen naar de versierde Michi-Noeki om Frans' verjaardag te vieren.

Reactie van Frans:

Ik werd 's morgens al gefeliciteerd en toegezongen door het Zwerfvuilteam. Ik had kokosmakronen meegenomen om te trakteren. Else had een cadeau voor mij: "Ik schuif het even onder de tafel naar je door." Ik tastte en voelde iets zachts... een teddybeertje met een hempje waarop stond: 'Frans 70 hoera!' Dit bezorgde me een heel apart gevoel! Lastig uit te leggen, erg leuk en tegelijkertijd werd ik heel even teruggevoerd naar het kleine kleutertje dat ik ooit was. Else vroeg hoe laat ik bij de Michi-Noeki zou zijn, want dan wilde ze wel even een rondleiding. Toen ik er arriveerde met mijn beertje, bleek het gebouw vrolijk versierd en werd ik overrompeld door gezang van tientallen mensen, wel zo'n 30, die mij vrolijk toelachten en met warme blikken verwelkomden! Ik werd overladen met cadeaus, en toen de grootste drukte achter de rug was druppelden er de hele middag nog bekenden binnen met felicitaties en presentjes.

Wat een dag!!! In de buurtmail van november reageerde ik met: "Ik ontving een overdosis liefde, maar gelukkig zonder fatale afloop." Maar alle gekheid op een stokje: het maakte en maakt me héél gelukkig! En ik bedank hierbij allen uit mijn geliefde Oosterparkwijk!

De familie Duitscher

Door Erik Weersing

Er zijn plannen om in de Oosterparkwijk Stolpersteine te leggen voor de huizen waar mensen woonden die tijdens de tweede wereldoorlog zijn omgebracht. In onze wijk zullen dit voornamelijk Joden en verzetsstrijders zijn. In het septemбернаummer van de wijkkrant heeft u hierover het een en ander kunnen lezen. Op dit moment zijn er in de wijk nog maar op één locatie Stolpersteine geplaatst, namelijk voor een huis in de Jan Hissink Janssenstraat, dichtbij de Petrus Camper-singel. Op dit adres woonde aan het begin van de oorlog de familie Duitscher: vader Abraham, moeder Carolina en de kinderen Johanna en Samuel. Ze zijn alle vier op 21 mei 1943 in Sobibor vermoord.

Bij toeval ben ik onlangs iets meer over deze familie te weten gekomen. Het zijn maar enkele feiten die bepaald geen volledig beeld geven van de familie, maar toch maken dat de gezinsleden nu iets meer zijn dan namen op een Stolperstein. In 2008 publiceerde Evelien Gans, hoogleraar Joodse cultuur en geschiedenis, het eerste deel van een dubbelbiografie van de historicus Jaap Meijer (1912-1993) en zijn zoon, de journalist, criticus en schrijver Ischa Meijer. (1943-1995). De laatste verwierf grote bekendheid met zijn interviews voor de VPRO – zowel voor radio als televisie. Uit het boek blijkt dat Carolina Duitscher een zuster was van Jaap Meijer, en dus een tante van Ischa.

Het gezin Meijer

We gaan even terug in de tijd. Op 12 juni 1909 zijn Samuel Meijer en Martha Krammer in oude Pekela getrouwd. Het echtpaar kreeg al snel drie kinderen: Wilhelmina (geboren in 1910), Carolina (geboren in 1911) en Jaap (geboren in 1912). In 1912, toen Martha in verwachting was van de jongste, is het gezin van Bellingwolde naar Winschoten verhuisd. Daar verdiende Samuel de kost als handelaar in oude lopen, wat bepaald geen vetpot was. Het gezin leefde onder het bestaansminimum. De situatie werd er niet beter op toen vader in 1923 op 49-jarige leeftijd overleed. In 1928 is Martha met Wilhelmina en Carolina naar Groningen verhuisd (naar de Atjehstraat), waar de dochters aan de slag gingen als naaister. Ook moeder schijnt aan de inkomsten te hebben bijgedragen, met het doen van enig naai- en verstelwerk. Zoon Jaap was toen het huis al uit. In 1926, op dertienjarige leeftijd, is hij naar Amsterdam vertrokken om geschiedenis te gaan studeren aan het Nederlands Israëlitisch seminarium. Dat was bijzonder, want het gezin had geen cent te makken. Voor

studie was er geen geld. Er moest gewerkt worden. Maar Jaap was een bolleboos op school, daarom kreeg hij een beurs. Een bescheiden beurs. Hij kon er net zijn kamerhuur plus ontbijt van betalen. Voor de warme maaltijd was hij aangewezen op liefdadigheid. Hij maakte in Amsterdam gebruik van een systeem dat vanuit Oost-Europa was overgewaaid – het systeem van de ‘Täg-esser’. Arme Joodse studenten schoven iedere avond bij een, meestal welgesteld, Joods gezin aan tafel om mee te eten. Het was een roulerend systeem: iedere avond was een ander gezin aan de beurt. De student ging dus van adres naar adres.

Na zijn afstuderen ging Jaap aan het werk als leraar geschiedenis. Van 1941 tot 1943 gaf hij les aan het Joods lyceum in Amsterdam, waar Anne Frank een van zijn leerlingen was.

Het gezin Duitscher

Carolina Meijer is op 26 september 1935 getrouwd met Abraham (Bram) Duitscher. Het was ‘een moetje’, zoals dat destijds werd genoemd. Nog geen half jaar na het huwelijk, op 5 maart 1936, is dochter Johanna geboren. Naar verluidt, keken Jaap en zijn vrouw Liesje – ook hij was inmiddels getrouwd – om die reden neer op het kersverse echtpaar. De twee hielden er op dit punt kennelijk hoge morele principes op na. Op Brams maatschappelijke positie viel niets aan te merken. Hij had een goede baan. Bram werkte als administratief ambtenaar bij het elektriciteitsbedrijf Groningen. Een betrekking bij de gemeente – dan zat je goed, dan was je kostje gekocht. Maar dit gold niet in oorlogstijd. In november 1940 werden alle Joden in overheidsdienst ontslagen. Ook Bram zal zijn baan zijn kwijt geraakt. Hoe het gezin zich hierna financieel heeft gered, is niet bekend. In ieder geval zijn Abraham, Carolina en hun kinderen blijven wonen op het adres aan de Jan Hissink Janssenstraat, waarheen ze op 2 mei 1938 waren verhuisd. In 1943 zijn ze op transport gezet naar Polen.

Gedicht

Jaap Meijer is na zijn studie in Amsterdam in het westen blijven wonen. Maar zijn jeugd in Winschoten is hij nooit vergeten. Op latere leeftijd is hij – onder het pseudoniem Saul van Messel – gedichten gaan schrijven, deels in het Gronings. Op 15 februari 1944 is Jaap, met zijn vrouw Liesje en hun zoontje Ischa, die toen net een jaar oud was, vanuit Westerbork getransporteerd naar kamp Bergen-Belsen. Daarbij kwam de trein door Winschoten, Jaaps geboorteplaats. Op aangrijpende wijze heeft hij later in het gedicht ‘bie langs /15-2-1944’ verwoord wat er

op dat moment door hem heen ging.

*“doe leste train
dij mie bie
winschoot langs
noar schanze
ridt*

*lag onder
dizze zulde
locht
mien jongenstied*

*dag dode papbe
doe ligt
hail dicht bie*

*woarhèn
goan wie”*

Op wonderbaarlijke wijze heeft het gezin Meijer de ontberingen in het kamp weten te overleven.

Rechts: Carolina Duitscher (links) met haar zuster Wilhelmina en haar moeder Martha.

Foto ontleend aan het boek ‘Jaap en Ischa Meijer’ (2008) door Evelien Gans.

Expositie Kunstroute geopend

Door Frans Geubel

V.l.n.r.: Hilde Wolters, Anouchka Beusekamp en Lilian Verschoor.

Op vrijdag 24 november werd de ‘Kunstroute’ geopend. Een nieuw initiatief van de werkgroep ONS (Oosterpark Nooit Saai), in samenwerking met bij Van Houten. In dit wijkcentrum is een soort route uitgestippeld, waar aan de wanden schilderijen geëxposeerd worden van steeds drie kunstenaars, met een tijdsduur van drie maanden. Zo is de opening van de volgende expositie onder voorbehoud gepland op 23 februari.

De Kunstcommissie, bestaande uit Joep Dutilh (bij Van Houten), Petra Beekhuizen en Frans Geubel (werkgroep ONS) had voor de première

drie kunstenaars geselecteerd: Hilde Wolters, Anouchka Beusekamp en Lilian Verschoor.

Voor en na de opening, waar verrassend veel mensen op waren afgekomen, bespeelde Hielke de Boer sfeervol zijn gitaar. Na een inleiding van Joep nam Erik Weersing het woord en hij ging diep en uitvoerig in op de drie verschillende schildervormen, waarbij hij ook zijn persoonlijke gevoelens en emoties betrok.

Hierna werd het gezellig druk op de ‘route’, waarbij het interessant was om je oor te luisteren te leggen bij wat

iedereen van de werken vond, zoals: “Heb je dat ijsvogeltje gezien!” Je kon écht ervaren wat de schilderijen bij de meesten teweeg brachten. Het publiek was ook zeer aandachtig en nam vaak de tijd om lang naar één werk kijken.

De tijdsduur van drie maanden was bewust gekozen, vanuit de gedachte dat hoe vaker en langer je een bepaald schilderij ziet, je er steeds meer in gaat zien, en er steeds mee bij gaat voelen.

Wilt u ook exposeren bij de Kunstroute? Stuur dan een mail naar kunstroute.bijvanhouten@gmail.com.

Wisseling van de wacht

Door **Frans Geubel**

Cultuurcoach Oosterparkwijk Rozan Vergeer draagt het stokje per 1 december over aan nieuwkomer Daan Noordhoek.

Elke wijk in Groningen heeft een cultuurcoach, met een dienstverband(je) bij VRIJDAG in de Buurt, de overkoepelende culturele organisatie in Groningen.

Rozan blikt met tevredenheid terug op haar werk in onze wijk. Terwijl ze al vanaf 2016 in de wijk woonde, startte ze in maart 2021 en viel eigenlijk al direct met haar neus in de boter: de oprichting van een werkgroep die de Raamexpositie ging organiseren, met werken van 70 kunstenaars. Daarin ontmoette ze onder andere Mathilde Boersema, met wie ze onlangs weer samenwerkte bij De Nacht van de Nacht. Ze werkte samen met ONS, WIJ en ook met een jonge kunstenaar, zodat die ook haar netwerk in de wijk in kaart bracht.

Haar taak als coach was niet zozeer het organiseren van evenementen, maar meer het mogelijk maken van initiatieven van wijkbewoners. Een goed voorbeeld hiervan zijn de Cultuurcafé's, waarin ooit het idee van een wijkkoor is ontstaan. Ze raakte in 2022 betrokken bij De Wijk De Wereld, en bedacht een wijkwandeling, waarbij in verschillende straten bewoners zich konden presenteren. Deze wandelingen werden voorafgegaan door een maaltijd, verzorgd door WIJ Oosterpark.

Ze was betrokken bij het Mini Natuurfestival in 2023, workshops door lokale kunstenaars zoals Lilian Verschoor, Fiana de Raaf en Lucie Dekker, die ze had leren kennen bij de Raamexpositie, het meezingcafé, danslessen voor kinderen en haar grote eigen project 'Overhoop'.

Hart voor theater

Deze theatervoorstelling werd drie keer opgevoerd in de Paradijsvogeltuinen en was een groot succes. Het was een waarachtige wijkvoorstelling, gebracht ook door wijkbewoners, die de toeschouwer meenam aan

Rozan Vergeer en Daan Noordhoek.

de hand van een nieuwkomer in de wijk, die bij zijn kennismaking met de wijk van alles beleeft, en uiteindelijk de liefde vindt.

Rozan schreef de tekst samen met schrijfster/performer Anke Odinga.

En ze ontdekte toen pas goed wat ze graag wil doen: theater maken!

In plaats van veel regel- en organisatiewerk. Zelf iets maken en registreren met een groep wijkbewoners, dat is waar haar hart naar uitgaat, 'waar ik echt blij van word.'

Ze had al ervaring opgedaan als docent/regisseur bij de Jeugdtheaterschool van Vrijdag, en ook als docent theater bij het Noorderpoort College. Ook deed ze mee aan het project Veer Aaltied met voorstellingen in kerken in Groningen en Friesland, waarvan ze bij twee voorstellingen de regie deed, Eentje in Middelstum en eentje in Loppersum.

Rozan verwacht een kindje (uitgerekend op Oudjaar) en koos deze wending in haar leven om te stoppen als cultuurcoach en in de toekomst verder te gaan als zzp'er. Er lonkt al een project in april in Ten Boer. Haar afscheid was op 30 november bij Van Houten, waarbij men ook al kennis kon maken met haar opvolger Daan Noordhoek.

Tenslotte valt er nog te melden dat de theatergroep van 'Overhoop', aangevuld met nieuwe leden is doorgeslagen! En wel in twee groepen, met lessen / repetities van Carin Halsema en Jaap de Graaf.

Rozan's laatste project, een werkgroep 'Geluidsvriendelijkere ruimte bij van Houten', dat zich buigt over het probleem van de slechte akoestiek binnen bij Van Houten, draagt ze nu over aan haar opvolger Daan.

Nieuw in de wijk (maar toch niet helemaal)

Daan Noordhoek woont, na onder andere tien jaar in de Korrewegwijk, nu aan de

Hereweg, maar had vroeger altijd veel vriendjes en vrienden die in de Oosterparkwijk woonden en wonen, en waarmee hij speelde en ook sportte. Zijn vader is kunstenaar, dus cultuur is hem met de paplepel ingegoten. Hij is naast drummer ook actief als drummer in verschillende projecten. Hij werkte 8 1/2 jaar bij de SPOT (Stadsschouwburg / De Oosterpoort) als barmedewerker. Altijd 's avonds laat, of beter gezegd nachtwerk, en daar was hij wel klaar mee. Toen hij de vacature voor Cultuurcoach Oosterparkwijk zag, wist hij: dit is het! Hij solliciteerde en kreeg de baan.

Daan heeft van nature veel interesse in sociale interacties en ziet bijvoorbeeld heel goed de waarde van de kleine contactjes, zoals gewoon vriendelijk 'goedemorgen' of 'moi'. Hij werkte geruime tijd bij JUMBO Beren en wist daar, ondanks de drukte bij de kassa, toch relaties op te bouwen met de vaste klanten. Een eigenschap die hem vast goed te pas zal komen in zijn functie als Cultuurcoach.

Zoveel er te melden was over Rozan, die terugblikte, zo weinig valt er uiteraard te melden over beginner Daan, die uiteraard de nalatenschap van Rozan zo goed mogelijk wil voortzetten.

Maar ook onthult hij als drummer al een plan!

Hij wil heel graag werken met jongeren in de leeftijd van 12-18 jaar. Puberjongeren zogezegd. Onderzoeken wat er allemaal mogelijk is met verschillende projecten en dan ook zijn gekoesterde wens werkelijkheid laten worden: een Wijkband oprichten! Het maakt niet uit welk instrument je bespeelt of hoe je zingt; het moet mogelijk zijn om een band op te richten, die een heel breed palet aan muziekstijlen aan elkaar kan verbinden. Net als de muziekmaak en -kennis van Daan, die ook superbreed is.

Hiervoor kun je je nu al aanmelden: Daan Noordhoek, 06-373 974 74. daan.noordhoek@bijvrijdag.nl

OPROEP

Werkgroep ONS Staand (v.l.n.r.): Sjoukje van Kuiken, Jan Meijer, Jacqueline Pieters, Menno van der Wis, Hans Wilbrink. Hurlkend: Frans Geubel en Petra Beekhuizen. Afwezig: Alan Haveman.

Foto: Meint Ronduite

ONS zoekt nieuwe leden

Door **Frans Geubel**

De werkgroep ONS (Oosterpark Nooit Saai) is aan het vergrijzen. Daarom zoeken we nieuwe, liefst jonge leden!

Aanmelden via Jeroen Kuilman: jeroen.kuilman@wij.groningen.nl

ONS is in 2009 opgericht en heeft als doelstelling: het in de Oosterparkwijk bevorderen van Kunst en Cultuur in de breedste zin van het woord.

De groep bestaat uit vrijwilligers die de wijk een warm hart toedragen.

Enkele wapenfeiten: 'De Haan' van Siep van den Berg, en 'Een Indische Antilope' van Wladimir de Vries zijn in 2012 gereed van de sloop en herplaatst in nieuwbouw Kraanvogelstraat. In 2013 een museale foto-expositie in het Treslinghuis: 1915-1946; na de sloop hangen de foto's sinds 2019 in WIJ-Heesterpoort. Vanaf 2012 drie Stap voor Stap

wandelroutes met herdrukken in 2017, en een vierde over kunst in 2019.

Plaatsing oorlogsmonument 'Twee bruggen' bij de Oostersluis in 2016. In 2018 werd het geadopteerd door de Openbare Basisschool Oosterhoogebrug, waardoor scholieren elk jaar gedichten voordragen bij het monumentje. Ter gelegenheid van het 100 jarig bestaan van de wijk waren er in 2019 vijf maanden lang 18 grote (2 bij 3 meter) foto's van heel vroeger te zien op locaties, waarbij je zowel heden als verleden kon beleven. Het beeldhouwwerk van Mattheus Meesters, dat tot de sloop in 2018 de hoofdingang van het Treslinghuis sierde, werd gereed en vond in 2021 een plaats in het nieuwe appartementengebouw 'De Papaver'. In 2019 was er de 'Muzikale Fietstocht', en in 2021 en 2022 de 'Kunstmakten'. En in 2023 het dichtersfestival 'Dichter bij de Wijk' en de opening van de Kunstroute, expositieruimte in bij Van Houten.

81 KILO AFVAL!

Ingezonden bericht

Heeft u ze in de buurt gezien op 1 november? De leerlingen van de ISK gingen in de buurt zwerfafval opruimen.

De ISK is een school voor leerlingen van 12 - 18 jaar die nieuw zijn in Nederland. Zij zitten ongeveer twee jaar op de ISK en krijgen les in allerlei vakken, maar voor veel Nederlands. Na ongeveer twee jaar gaan ze naar Nederlands onderwijs dat bij hen past.

Ze leren uiteraard ook van alles over het leven in Nederland.

Foppe ten Broek haalt herinneringen op aan zijn jeugd en jonge jaren

“Het leven hangt van toevalligheden aan elkaar”

Door Erik Weersing

Foppe ten Broek (geboren in 1936) woont al vele jaren met veel plezier in Scheemda, maar hij heeft zijn jeugd en jonge jaren in de Oosterparkwijk doorgebracht. Hij vertelt over die tijd wanneer we op een late zomerdag een wandeling door zijn oude buurt maken. Ondanks zijn respectabele leeftijd, kost de wandeling hem geen enkele moeite. “ik loop iedere dag nog een flink eind”. We starten onze zwerftocht bij zijn ouderlijke woning aan de Oliemuldersweg.

“Ik ben hier niet geboren – ik ben geboren in het Academisch Ziekenhuis – maar ik heb hier tot bijna mijn dertigste jaar gewoond. De Oliemuldersweg lag toen aan de rand van de stad. Voor ons huis was nog geen enkele bebouwing, het was allemaal weiland. De vijver van het Pioenpark was al wel aangelegd. In de winter heb ik vaak op die vijver geschaatst. Als er sneeuw op lag, veegden bouwvakkers met vorstverlet de baan schoon. En wanneer het etenstijd was, hield mijn moeder een krant voor het raam. Thuis komen! Het eten staat op tafel!”

Heb je herinneringen aan de oorlog?

“Er was een keer een razzia. De Oliemuldersweg werd van de Irislaan tot de Klaprooslaan helemaal afgesloten. Niemand kon er langs. Vervolgens gingen de Duitsers van huis naar huis. Alles werd doorzocht. Ook bij ons. ‘Laat jij hun het huis maar zien,’ zei mijn moeder tegen mij. Ze wilde er zo weinig mogelijk mee te maken hebben. Ik leidde die Duitsers rond. We hadden een vliering, maar toen ik aanbodde de trap te laten zakken, zei een van hen: ‘Nein, nicht nötig.’ Verder herinner ik me hoe de Canadezen tijdens de bevrijding via de Irislaan naar de Oliemuldersweg renden. Daar zochten ze dekking achter een soort dijke, dat eerder door de Duitsers was opgetrokken. Ze maakten er dankbaar gebruik van. De Duitsers zaten in Oosterhoogebrug, aan de overkant van het Van Starckenborgkanaal, ‘het nieuwe kanaal’, zoals we het toen noemden. De Duitsers verscholen zich op hun beurt achter grote, betonnen constructies. Er werd over en weer behoorlijk geschoten. De bewoners van de Oliemuldersweg stonden allemaal voor de ramen te kijken, of het een toneelstuk was. Dat was best gevaarlijk. ‘s Nachts is ergens bij de vijver een granaat ontploft. De stukken vlogen bij ons door de kamer. Verder herinner ik mij dat ik na de bevrijding mijn eerste sigaret heb gerookt, die ik van een Canadese soldaat had gekregen. Ik vond het vreselijk vies.”

En de jaren vijftig?

“De sobere jaren vijftig. In de hele straat was maar één bewoner die een auto had. De heer Van Buiten. Hij was eigenaar

Foppe voor zijn ouderlijk huis aan de Oliemuldersweg.

van een steengaasconstructiebedrijf en had het wat breder dan de rest van de straat. Hij was ook een van de weinigen die over een telefoon beschikte. Wanneer iemand de dokter nodig had, kon je bij hem bellen. Mevrouw Van Buiten deed dan altijd het woord. Ze gaf de telefoon niet uit handen. Zij vertelde de dokter wat de klachten waren en noteerde wat hij daarop te melden had. Mijn zuster Hilda was bevriend met de dochter van Van Buiten, Geesje. De saamhorigheid was in die tijd groot. Over en weer werd er van alles van elkaar geleend, zoals een stofzuiger. Niet iedereen had toen een stofzuiger. Geen probleem die even van de burens te lenen. Met het stijgen van de welvaart is het individualisme toegenomen.”

We wandelen verder – via de Irislaan en de Laurierstraat naar de Kamperfoeliestraat. Op de hoek van Kamperfoeliestraat en de Goudsbloemstraat bevindt zich nu een cafetaria. Foppe herinnert zich dat er in zijn jeugd een drogisterij was gevestigd.

“De drogisterij van De Vries. De Vries was een lange, magere man. Wat hij aan gewicht miste, werd ruimschoots door zijn vrouw gecompenseerd. Zij was bepaald aan de mollige kant. In de winkel stond een weegschaal, waar vrouwen uit de wijk die op dieet waren, zich konden laten wegen. Het kostte een dubbeltje per keer. Op de hoek van de Irislaan en de Lindelaan zat slager Van der Veen. Een zoon van hem is bij een motorongeluk om het leven gekomen. Een drama. Maar de dag na de begrafenis stonden vader en moeder Van der Veen al weer in de winkel achter de toonbank. Ze konden het zich niet permitteren de zaak nog langer

te sluiten. Op de andere hoek was Coöperatie ‘De Toekomst’ gevestigd, waar we altijd onze boodschappen deden. In die tijd was het heel gewoon niet gelijk te betalen, maar te vragen ‘het op te schrijven’. De schuld kon daardoor behoorlijk oplopen. Wanneer de rekening inmiddels wel heel erg hoog was, en het kwam mijn moeder slecht uit te betalen, dan deden we onze boodschappen voor een keer bij De Spar in de Wingerdhoek.”

We lopen door naar de voormalige lagere school aan de Klaprooslaan. ‘De gele schoule’. De ingang bevond zich destijds aan de Seringenhof. Nadat we een blik hebben geworpen op de school van vroeger, gaan we aan de picknicktafel op het veldje van de Seringenhof zitten, waar Foppe zijn verhaal vervolgt.

“Na de lagere school ben ik naar de MULO gegaan, de Th. Lanceeschool aan het Schoolholm. In 1954 heb ik mijn MULO A diploma gehaald, gevolgd door MULO B, een jaar later. En toen moest ik aan het werk. Ik kon op twee plekken aan de slag: bij de strokartonfabriek ‘De Halm’ in Hoogkerk en bij de vrouwenkliniek in het Academisch Ziekenhuis – het AZG. ‘Goa doe maar bie ‘t Riek, mien jong,’ raadde mijn vader me aan. Een rijksbetrekking, dan zat je goed. Mijn vader had de crisis in de jaren dertig meegemaakt, toen er talloze ontslagen vielen en er een enorme werkloosheid was. Maar wanneer je bij het Rijk in dienst was, zat je safe. Dan werd je niet ontslagen. Het leven hangt van toevalligheden aan elkaar. Want als ik bij ‘De Halm’ in dienst was gekomen, was mijn loopbaan totaal anders verlopen. Nu werd ik leerling-bediende op het laboratorium van de afdeling obstetrie en gynaecologie, zoals

de vrouwenkliniek officieel heette. Die zat toen nog in het oude gedeelte van het AZG. Mijn belangrijkste taak was coupes van weefsels te maken en die te kleuren, voor diagnoses van bijvoorbeeld kanker. Verder, niet onbelangrijk, moest ik pijptabak halen voor de baas van de afdeling en gebak wanneer er iemand jarig was. In het lab werden allerlei proeven gedaan, onder meer met kikkers. In die tijd was er nog geen eenvoudige zwangerschapstest beschikbaar. Om na te gaan of iemand zwanger was, werd de kikkerproef toegepast. Bij een kikker werd de hypofyse verwijderd. Dat is een orgaanje in de hersenen dat bepaalde hormonen produceert. De kikker verliest dan zijn kleur. Hij wordt geel. Wanneer je vervolgens bij hem onderhuids ochtendurine van de vrouw inspuist, en de kikker wordt weer groen, dan is ze zwanger. Wanneer hij geel blijft, is het loos alarm.”

Foppe vertelt over het onderzoek dat op de afdeling werd gedaan.

“Professor Ten Berge was het hoofd van de kliniek. Hij had het idee voor een apparaat ontwikkeld, waarmee je weeën zou kunnen detecteren. Terwijl hij met sensoren op de buik van een zwangere vrouw plaatste, keek hij naar de signalen die op een primitief soort televisiescherm verschenen. Hij meende op zeker moment een uitslag te zien. ‘Had u een wee?’, vroeg hij hoopvol. ‘Nee, ik heb de hik’, antwoordde de vrouw. Toen was de lol er snel van af. Ik heb daarna nooit meer iets van dat apparaat gehoord. Ondertussen heb ik in de avonduren de opleiding tot analist gedaan. Na het eindexamen – in 1959 – was er een entente met leraren en leerlingen in restaurant ‘De Faun’, aan het Zuiderdiep. Ik kwam te zitten naast de leraar natuurkunde, de heer De Boer. Nu was ik best goed in zijn vak, ik had een 8 op mijn lijst. Naast zijn beroep als leraar, was De Boer conservator bij het natuurkundig lab aan de Westersingel. Hij vertelde dat daar een vacature was. Er werd een medewerker gezocht voor de chemische kamer en de donkere kamer. ‘Is dat misschien iets voor jou?’ Ik was wel toe aan verandering en heb toegehaakt. Nogmaals – het leven hangt van toevalligheden aan elkaar. Als ik niet toevallig naast meneer De Boer had gezeten, tijdens dat diner, was mijn loopbaan heel anders verlopen. Om een lang verhaal kort te maken: ik heb me later gespecialiseerd tot radiochemicus en heb tot mijn pensioen gewerkt bij

de vakgroep Nucleaire Vaste Stof Fysica, dat in 1991 is verhuisd naar het Zernike-complex in Paddepoel.”

Hoe heb je je vrouw leren kennen?

“Ook daar zit een verhaal aan vast. Ik was en ben een echt buitenmens. In de weekenden ging ik vogels kijken en bloemetjes inventariseren. Bij het IVN heb ik de opleiding tot natuurgids gevolgd. Daarnaast fotografeerde ik veel. Ik had een pentaxcamera. Nu was er bij het Nivon – de vereniging van natuurvrienden – een fotoclub. Ik was er lid van en mijn latere vrouw ook. Ik vond haar direct een aardig meisje en zocht contact met haar. In het begin hadden we romantische gesprekken over diafragma en sluitertijd en de compositie van een foto. Ik vertelde haar dat ik op mijn werk over een donkere kamer beschikte. ‘Heb je misschien zin een keer mee te gaan? Dan kunnen we er foto’s ontwikkelen.’ Dat leek haar wel wat. En zo stonden we in de donkere kamer, waar alleen maar een rood lampje brandde, en keken toe hoe op een vel papier in dat ontwikkelbad langzaam een beeld opkwam. De rest van het verhaal laat ik aan de fantasie van de lezer over.”

Wanneer zijn jullie getrouwd?

“In 1965. Het eerste jaar hebben we ingewoond bij mijn ouders aan de Oliemuldersweg. In het kamertje boven kon net ons tweepersoonsbed staan. Onze zoon is daar nog geboren – hij is dus een Oosterparker. Na een jaar konden we een flat krijgen aan de Eikenlaan. Later zijn we verhuisd naar Vinkhuizen en sinds 1992 wonen we in Scheemda. Maar ik ga nog regelmatig naar de stad toe en maak dan een wandelingetje door mijn oude buurt. Dat doe ik met veel plezier. Er liggen hier zoveel herinneringen – veel meer dan ik je vandaag heb verteld. En het zijn over het algemeen goede herinneringen. Ik heb een mooie jeugd gehad.”

Foppe ten Broek bij zijn lagere school aan de Klaprooslaan -de ingang was destijds aan de Seringenhof.

Het Rijk Natuurmuseum van Klaas Nanninga

Door Erik Weersing

Enthousiast vertelt Klaas Nanninga over zijn nieuwe aanwinst: een siesel. Een siesel? “Dat is een knaagdier, iets groter dan een eekhoorn, dat voorkomt in Oost-Europa en Rusland. Ik heb gisteren via internet in Oostenrijk een opgezet exemplaar kunnen kopen. Wie had gedacht dat ik de bezoekers nog eens een siesel zou kunnen laten zien?”

Klaas Nanninga leidt me rond in het door hemzelf opgerichte Rijk Natuurmuseum waarvoor hij een groot deel van zijn van oorsprong dubbele woning aan de Korreweg heeft ingeruimd. De wanden van de kamers zijn bedekt met zelfgemaakte kasten, waarin van alles te zien is: vogels, vlinders, kevers, sprinkhanen, haaien, roggen, krabben, zeesterren, schelpen en insecten – een biologieboek in natura. Veel dieren heeft Klaas zelf opgezet en geprepareerd. Hiertoe heeft hij speciaal een werkplaats ingericht. Klaas wijst me op een kast die we op dat moment passeren. Eentje waarin allerlei nachtdieren zijn ondergebracht: een uil, een marter, een egel, een eekhoorn en een ransuil. “Ik maak een kast en ga bij mezelf na hoe ik daar een leefomgeving het beste in kan nabootsen. Zoals ik in deze nachtkast heb gedaan.” Een wespennest – waar oorspronkelijk 20.000 wespen hebben gehuisd – heeft Klaas van de zolder van een huis in Midlaren gehaald. “Het was winter. Het wespenvolk was gestorven, dus dat was het probleem niet. Het probleem was dat nest via de vlioztrap heelhuids beneden te krijgen. Zo'n nest is heel broos en breekbaar.”

Onderwijs

Klaas heeft 33 jaar les gegeven in het voortgezet onderwijs en dat is te merken. Hij is een leraar in hart en nieren. Hij legt graag uit en hij is een gepassioneerd verteller. Mogelijk heeft u dat ervaren tijdens 'de nacht van de nacht', toen hij in de Oosterkerk een viertal lezingen gaf - over het slapen van planten en dieren, over de duisternis en over het heelal. “Als jongen van 23, toen ik nog niet eens afgestudeerd was, stond ik al voor de klas. Ik gaf biologie, later kwam daar scheikunde bij. In het begin was ik totaal onvoorbereid. Een klassenboek – wat is dat? En als de bel ging wist ik niet of het de volgende les aankondigde of dat het nu pauze was. Maar ik begon in de loop van de tijd de omgang met leerlingen steeds meer waarderen. Ik was een voorstander van praktisch onderwijs, bijvoorbeeld van het veldpracticum. Wanneer het mooi weer was, trokken we naar buiten. Dan kregen de leerlingen een potje mee, met de opdracht insecten te gaan verzamelen – spinnen, pissebedden, duizendpoten – en deze te determineren. Ik leerde hen vogels te herkennen aan hun geluid. We gingen in het Noorderplantsoen paddenstoelen zoeken. Ik liet ze lijster-

Klaas Nanninga omringd door stukken uit zijn collectie.

bessen eten – ‘die zijn gezond, een en al vitamine C’ – waarna de leerlingen ze direct weer uitspuwden. ‘Bah, wat vies!’ Dan hield ik hen voor dat wat gezond is, niet ook smakelijk hoeft te zijn. Regelmatig ging ik naar het slachthuis om organen op te halen. Die liet ik hen zien. En aanraken. Voel maar eens hoe zacht longweefsel is! Ik was mijn eigen baas en kon mijn lessen zelf indelen. Later, bij de tweede fase, is dat allemaal veranderd. Toen moest je je ineens houden aan protocollen, werd opgelegd hoe je moest toetsen, welk type vragen je moest stellen. Dat systeem lag me niet. Ik ben met vervroegd pensioen gegaan.”

Dodo

We passeren een replica van de dodo, de loopvogel die leefde op Mauritius en rond 1690 is uitgestorven. “Niemand weet hoe de dodo er precies heeft uitgezien. Er zijn genoeg afbeeldingen van, maar die verschillen nogal van elkaar. Welke is betrouwbaar? Het verhaal gaat dat de dodo is uitgeroeid doordat zeelieden van elders, onder meer uit Holland, ze allemaal hebben opgegeten. Maar dat klopt niet. Het vlees van de dodo was niet lekker. Niet voor niets noemden de Hollanders hem de walgvogel. Nee, de dodo is uitgestorven, omdat kolonisten varkens en geiten meenamen, ook kwamen er ratten met de schepen mee. Die vreten alle eieren van de dodo op.”

Bullepees

Vervolgens laat Klaas me een bullepees zien. Een geducht wapen, waarmee in vroeger tijd slavenhandelaars hun slaven aftuigden, wanneer deze niet deden wat er van hen verwacht werd. Ook was in het verleden de politie ermee uitgerust. Totdat dit verboden werd, omdat de klappen wel erg hard aankwamen. In de oude Nederlandse literatuur komt de bullepees al voor. Bredero schrijft in zijn toneelstuk

‘Spaanschen Brabander’ (uit 1617) de regel: ‘Ick selje de bullepees so sackereels elements legghen inje sy ‘oftewel ‘Ik zal je met mijn bullepees afranselen.’ Maar nooit geweten, zoals Klaas me uitlegt, dat een bullepees vervaardigd is uit een gedroogde penis van een stier. Waarvan acte.

Narwal

Een waar pronkstuk van de verzameling is de tand van een narwal. “de narwal is een miniwalvis die in de Noordelijke IJszee voorkomt. Het is een zeezoogdier. Mannetjes hebben een enkele slag tand die wel drie meter lang kan zijn. Die van mij is twee meter dertig. Ik heb hem via internet gekocht van een Canadese handelaar. Dat had nogal wat voeten in de aarde. De narwal is een beschermde diersoort. Ik moest toestemming hebben van Canada voor de export en van Nederland voor de import. Maar het is gelukt. Lang is gedacht dat de slag tand gebruikt werd bij gevechten tussen de mannetjes onderling, maar recent onderzoek heeft aannemelijk gemaakt dat het een heel gevoelig tastorgaan is.”

Wolf

Bij de vraag welke wensen hij nog heeft voor zijn museum, hoeft Klaas niet lang na te denken. “Ik zou graag een opgezette wolf willen hebben. Vorig jaar was ik hierover in onderhandeling met een handelaar in Rusland, maar door de oorlog in Oekraïne, is dat op niets uitgelopen. Je zou denken dat, nu de wolf terug is in Nederland, het niet zo moeilijk zou moeten zijn er eentje op de kop te tikken, maar veel natuurmusea zijn tuk op opgezette wolven. Dus veel kans maak ik niet. Ik vind het mooi dat de wolf terug is. Het is een inheemse diersoort. Eeuwenlang kwam hij in Nederland in de natuur voor, tot de laatste ergens in de negentiende eeuw is neergeschoten. De wolf heeft zich hier recent op eigen kracht

opnieuw gevestigd, net als de otter en de kraanvogel. Nederland biedt blijkbaar genoeg ruimte en andere mogelijkheden om te kunnen

leven. De ecologische hoofdstructuur, die natuurgebieden met elkaar verbindt, is hierbij van essentieel belang. Ik weet wel – er zijn incidenten met wolven, maar ieder incident wordt breed uitgemeten in de pers. Zo ontstaat het beeld dat wolven aan de lopende band schapen doodblijten. Maar honden bijten veel meer schapen dood dan wolven. En de grootste schapendoder is de mens. Wij eten namelijk schapenvlees. Voor de wolf is het zijn natuur, is het zijn leven, maar de mens heeft de mogelijkheid om keuzes te maken. Een ander voorbeeld is de otter. De otter werd afgeschoten, omdat hij vis eet. En daarmee een concurrent was van de mens. Er bleef voor ons minder over. Maar heeft de otter minder rechten dan wij? Ik vind dat de mens, op de manier waarop hij denkt over de natuur en hoe hij omgaat met de natuur, zichzelf veel te veel voorop stelt. De mens stelt zichzelf veel te veel op de eerste plaats.”

Wie een keer rondgeleid wil worden in het Rijk Natuurmuseum, of informatie wil hebben over de collectie, kan contact opnemen met Klaas. Tel.: 050-5770903. Email: info@klaasnanninga.nl

Doneer een boom(tak) voor een boom!

Ingezonden bericht

Op de Paradijsvogeltuin wordt een voedselbos aangelegd! Met een ondergrond van beton heb je heel wat organisch materiaal nodig. We kunnen alle gesnoeide takken en boomstammen gebruiken. Wie weet groeit er volgend jaar een appelboom op jouw snoeisel.

Bobby's Moppentrommel

Een stadsmens gaat op het platteland van Groningen wonen. Om 's ochtends sneller op zijn werk te kunnen komen, gaat hij naar zijn buurman, een boer. ‘Mag ik 's morgens door uw wei lopen om de bus van 7 uur te kunnen halen?’

‘Natuurlijk’, antwoordt de boer. ‘En als mijn stier u ziet haalt u zelfs de bus van half 7 nog.’

Natuur in uw wijk: de steenmarter

Door Michiel Meeuwsen

Ze zijn berucht vanwege het doorknagen van bedrading in gebouwen, maar ook onder de motorkap van uw auto. Steenmarters komen zo nu en dan in het nieuws als ze schade hebben veroorzaakt door het doorbijten van elektriciteitsdraden. De steenmarter, ook wel fluwijn of stadsmarter genoemd, komt ook voor in de Oosterparkwijk. Het roofdier wordt vaak gespot in de buurt van het Certe-gebouw, en ook in de Merelstraat en in de buurt van het wijkcentrum Bij Van Houten komt hij voor. Het vooral een nachtdier dus je maakt de meeste kans om er een te zien als het donker is.

De steenmarter is verwant aan de boommarter maar er zijn duidelijke verschillen. Zo heeft de steenmarter een witte keelvlak en de boommarter een meer gelige. De boommarter is meer te vinden in het buitengebied en niet in steden. De steenmarter daarentegen voelt zich prima thuis in de stad en met name in oude gebouwen, daar houdt hij van. Met name zolders en kelders, daar vertoeft hij graag. Hele kleine openingen zijn al genoeg om zich toegang te verschaffen. Een kleine kier of een gat in een muur is al genoeg. Ook kan het beest goed springen dus vanuit een hoge boom kan hij op het dak van een gebouw springen. Stommelende geluiden op zolder alsof er een inbreker in huis is, dat kan ook een steenmarter zijn!

Ook bij het wijkcentrum hebben wij sporen van de steenmarter gevonden. In de kelder van het oude pand vinden we regelmatig ontlasting van de steenmarter. Die kelder gebruiken ze dus als een soort van latrine, want hun eigen nest bevuilden doen ze niet. Een andere aanwijzing dat er mogelijk steenmarters op zolder en de vlieringen actief zijn,

Zo herkent u de ontlasting van de steenmarter.

zijn regelmatig terugkerende vliegenplagen. Steenmarters jagen buiten en nemen hun buit mee naar binnen. In de restanten van opgevreten kadavers leggen vliegen hun eitjes. Steenmarters eten van alles, afhankelijk van wat er aanwezig is in zijn jachtterrein. Dat kunnen muizen zijn, ratten, kikkers, hagedissen en vogels. In de kelder hebben wij wel resten van muizen en kleine vogels gevonden. Toch staan er ook nog andere dingen op het menu van een steenmarter: bessen en andere vruchten, eieren en regenwormen.

Een vraag die kattenbezitters zich wel eens stellen is of steenmarters ook een gevaar zijn voor hun huisdier. Die mensen kunnen wij geruststellen, katten en steenmarters zullen elkaar 's nachts best vaak tegenkomen, maar ze negeren elkaar doorgaans. Er zijn geen verhalen bekend dat marters katten aanvallen of andersom. Een onderzoeker heeft op beelden, gemaakt met nachtcamera's, een enkele keer gezien dat een kat en een steenmarter op een speelse manier met elkaar omgaan. Maar dat lijkt eerder uitzondering dan regel te zijn.

Maakt u een keer een avondwandeling en weet u niet zeker of u nou een kat zag of een steenmarter? Steenmarters hebben een veel langere staart dan katten en ze bewegen zich op een huppelige manier, met sprongetjes.

Tot slot, de steenmarter is een beschermde diersoort, dus bejagen mag niet. Middelen om overlast gevende steenmarters te verjagen zijn een antimartarspray en het schijnt ook te helpen om een klein radiootje in de ruimte neer te zetten want ze houden niet van lawaai.

COLUMN

Aandacht voor talenten

Door Willem Bouman

Het is eind november en ik zit te luisteren naar iemand die een mooi verhaal houdt dat mij erg aanspreekt.

Het gaat over het ontdekken en respecteren van talenten.

De oorsprong, vind ik, ligt al in de manier waarin we naar elkaar kijken.

Wat zien we wanneer we een persoon voorbij zien komen. Zien we een man, vrouw, iemand van kleur, iemand die op een (voor mij) bijzondere manier zich beweegt. En we kunnen dit rijtje met talloze voorbeelden aanvullen. Dat mag ieder voor zich gaan doen wanneer men dat wil.

Iedereen heeft talenten.

Ik durf dat met stelligheid te zeggen. Echter hangt het ervan af of deze ook worden ontdekt, gewaardeerd en gerespecteerd. Daarbij is ook belangrijk dat anderen deze willen zien, niet alleen ouders maar ook mensen uit de omgeving. Uit mijn directe omgeving heb ik waargenomen dat de dromen van dit kind pas waarheid werden toen mensen haar vroegen... "Wat wil je nu echt worden?" Tot dan toe werd deze vraag nooit gesteld. Antwoord... "Secretaresse". Resultaat... "Dan ben je vanaf nu onze secretaresse". En zo geschiedde. Ook kreeg zij de gelegenheid een boek uit te geven. Voor iemand van haar statuur een hele uitdaging. Het is gelukt omdat anderen de mogelijkheden zagen en hier mee aan de slag gingen.

De illustratie is tekenend. Deze kan laat zien waar het om gaat. En ook het verhaal van deze kan laat zien hoe er soms mee om wordt gegaan.

De kan is gekocht in Londen. Men kon het aan de straatstenen niet kwijt.

Reden... Er stond een mevrouw met brka op. Mijn blik werd getrokken naar het kind in de rolstoel. Deze kan geeft aan waar het om gaat in mijn visie. Natuurlijk mag iedereen vinden wat ie wil. Maar met elkaar vormen we de maatschappij, de samenleving. Of je nu iemand van kleur bent, je zit in een rolstoel, je bent een samengesteld gezin, of je nu 1 of 2 moeders, 1 of 2 vaders hebt, of iemand kleedt zich anders dan je gewend bent, *whatevrrrr*. We willen allemaal de ruimte. Ik ben in ieder geval blij met deze kan. En wat de talenten betreft, ik heb ze en probeer ze zoveel mogelijk te gebruiken. Jij ook??

Jullie columnist Willem Bouman

AFVALBAKKEN

Door Michiel Meeuwsen

In de Oosterparkwijk hangen behalve de afvalbakken van de Gemeente Groningen ook een twintigtal fleurig geïllustreerde bakken. Dit was een initiatief van Duurzaam Oosterpark om meer afvalbakken op te hangen op plekken waar dat volgens bewoners gewenst was. De afvalbakken worden wekelijks twee of drie keer (in de zomer wat vaker) van een nieuwe zak voorzien door medewerkers van het HOP-restaurant. Deze service voorziet duidelijk in een behoefte en de reacties en ervaringen zijn over het algemeen positief. Er zijn echter ook enkele ergernissen bij degenen die de zakken moeten vervangen. De bakken zijn bedoeld om het zwerfvuil terug te dringen en gebruik ze alstublieft daarom alleen om klein afval in te doen. Wat we soms tegenkomen is dat mensen er hun eigen huisvuil in deponeren, groot afval zoals grote blikken hondenvoer of zelfs hele volle vuilniszakken die er half ingepropt worden of er aan vast worden gehangen. Dit is uitdrukkelijk niet de bedoeling, en komt het te vaak

voor, dan halen we de bak in die straat weer weg. Onze vraag aan de bewoners van de Oosterparkwijk is simpel,

gebruik de bakken voor kleine dingen. Hele vuilniszakken horen in de onderaardse containers.

Afvalbak van Duurzaam Oosterpark.

Foto: Frans Geubel

Kerst met wijkkoor Eusterpaark

Ingezonden bericht

Deze kerst nodigt wijkkoor Eusterpaark je uit om te komen naar onze feestelijke kerstoptredens in de Oosterparkwijk. We hopen de wijk in kerstfeer te brengen onder de inspirerende leiding van Hannelore Duynstee.

Wat maakt Wijkkoor Eusterpaark speciaal?

Ons koor bestaat uit leuke en gezellige wijkbewoners. We komen samen om te zingen, te leren en vooral om veel te lachen. Onze dirigente Hannelore, weet met haar enthousiasme iedereen te motiveren.

Doe mee met onze repetities!

Heb je altijd al willen zingen? Sluit je bij ons aan! Elke donderdagavond repeteren

we en delen we vreugde en gezelligheid. Ervaring is niet nodig; enthousiasme en de wil om samen te zingen wel! Na de repetitie is er tijd voor een drankje en een gezellig praatje.

Openbare kerstoptredens:

- Zaterdag 9 december: 21:10 uur in Forum Groningen (hal)
- Zaterdag 16 december: 16:00 uur bij JUMBO, Linnaeusplein
- Donderdag 21 december: 20:00 uur Bij Bosshardt, Irislaan 2
- Vrijdag 22 december: 15:30 uur in Oosterparkheem, Merelstraat 155, 16:00 uur bij Michi-Noeki, Wielewaalplein

Voor meer informatie, neem contact op via agnes@agnesestef.nl of 06 - 51 90 60 43.

WIL JE ANDERE MENSEN ONTMOETEN
IN SELWERD, PADDEPOEL, VINKHUIZEN EN DE OOSTERPARKWIJK?

DAT KAN BIJ DE WIJKPRAAT!

Elkaar ontmoeten staat bij ons centraal

Dit doen we onder het genot van een bakje koffie/ thee en door middel van activiteiten. Zo doen we regelmatig iets leuk met elkaar: denk aan wandelen, iets creatiefs, spelletjes of een uitje. Wat er gedaan wordt en hoe het wordt vormgegeven is per locatie verschillend. Iedere groep is namelijk weer anders! Meedoen met de activiteiten is niet verplicht.

We vinden het belangrijk dat iedereen zich welkom voelt!

Ervaar je een drempel en durf je daarom niet te komen? Je kunt dan van te voren kennismaken met de contactpersoon en/of vrijwilliger.

Wijkpraat in Groningen

	tijd	locatie	adres	contact
dinsdag	13.00-15.30	Sonde 2000 Selwerd	Eikenlaan 288	Dieuwke Lollinga d.lollinga@cosis.nu
woensdag	14.00-16.00	Buurten bij Bernlef	Ingang Venuslaan	Sandra Effing s.effing@werkpro.nl
woensdag	13.30-15.30 start: 25-10-23	Bij van Houten	Oliemuldersweg 47-A (achterste gebouw)	Karin Renker k.renker@werkpro.nl Lissy Vriesema l.vriesema@cosis.nu
donderdag	14.00-15.30	Goudvink	Goudlaan 297	Dieuwke Lollinga d.lollinga@cosis.nu

WIJKAGENDA

Er gebeurt veel in de Oosterparkwijk! In de wijkagenda op mijnnoosterparkwijk.nl zie je wat er waar te doen is. Hieronder lees je alvast een aantal activiteiten.

ONS BELANG

Muziekmiddag

Zondag 28 januari 14.00 - 17.00 uur.

Een gezellige zondagmiddag met goede live muziek. Op Facebook maakt Ons Belang kort van tevoren bekend wie ons gaat vermaken.

Klaverjas- en sjoeltoernooi

Zaterdag 17 februari 19.00 - 23.00 uur Klaverjas- en sjoeltoernooi met leuke prijzen voor de winnaars. Er wordt Amsterdams geklaverjast en in de pauze is er ook nog een verloting!

JOP

Soosavond 12+

Dinsdag 19.00-21.00

Soosavond 10+

Dinsdag en woensdag van 19.00-19.45 Aanmelden: nee Gratis.

Op de soosavonden staat gezellig chillen met je vrienden centraal. Je kan niet alleen je skills tonen bij darts, dans en tafelvoetbal, maar ook met je eigen ideeën en plannen komen.

Bakclub 3+

Vrijdag 14.00-16.00 Aanmelden: nee Gratis

Bij de bakclub neem je altijd één van je ouders (of opa of oma) mee. We maken kleine lekkere hapjes uit de oven. Stipt op tijd komen hoeft helemaal niet.

HET OUDE POLITIEBUREAU

Inloop koffieochtenden

Maandag en woensdag: 10.00 -11.30 uur. De gezellige bedieningsmedewerkers van HOP serveren u en uw buurtgenoten graag heerlijke koffie & thee tegen buurttarief (€1,00 /€1,30)

Lunch & diner

Dinsdag t/m vrijdag 11.30 - 14.30 uur lunch. Verschillende lekkere lunches op de kaart zoals tosti's, uitsmijters en salades.

Dinsdag t/m vrijdag 17.00 - 21.00 uur diner. Van een lekker sateetje met friet tot en met allerlei wereldse gerechten, voor ieder wat wils. Reserveren is zeer aan te raden.

OOSTERLICHT

Voetbal jeugd 12+

Eke vrijdag 19.30 - 21.00 uur in de Gymzaal Goudenregenplein.

Voetbal & spelletjes tot 15 jaar

Elke zondag 14.00 - 15.30 uur op het Cruiffcourt. Georganiseerd door jongeren van Oosterlicht en de Oosterkerk. Wees welkom!

BIJ VAN HOUTEN

Gesloten 24 december t/m 1 januari

Warme maaltijd:

Vrijdag 8 en 15 december een warme maaltijd voor €2,50! 17.30 uur

Speksteen hanger maken:

Woensdag 13 december 19.30 uur. Gratis. Aanmelden via rozan.vergeer@bijvrijdag.nl

Kerstcadeau inpakworkshop:

Vrijdag 15 december 19.00 uur, €4,- p.p. incl materiaal. Aanmelden via welkom@bijvanhouten.nl

Repaircafé:

Zaterdag 16 december 13.00 uur **Stitch 'n' Bitch:** Vrijuit handwerken in goed gezelschap: kom gewoon langs! zaterdag 16 december 10.00 uur

Welkom in de Michi-Noeki

Ma t/m vrij 9.00 - 17.00 uur.

Zaagmuldersweg 67A

Kom langs voor een kopje koffie of thee, om je telefoon of scootmobiel op te laden, om gebruik te maken van het toilet of gewoon voor een gezellig praatje!

SVO, LOCATIE BIJ VAN HOUTEN

Schilderclub L.O.S.

Donderdag 09.30-11.30 Aanmelden: diolla@gmail.com Gratis

Voor iedereen met een creatieve geest en een smalle beurs, voor ervaren of beginnende schilders. Meedoen is gratis, de gezelligheid ook. Je betaalt alleen voor je koffie of thee. Als je zelf geen schildermateriaal hebt, dan hebben wij dat voor je. Van harte welkom!

LOCATIE ADRESSEN

bij Van Houten

Oliemuldersweg 47
050 - 3171280
welkom@bijvanhouten.nl

JOP

Klaprooslaan 304 A
Tel: 050 - 3124624
06 - 463 272 54
jobbeheer@werkpro.nl

Ons Belang

Zaagmuldersweg 82c
050 - 3122937

Speeltuinenvereniging Oosterpark

Resedastraat 2A
050 - 2308831
svoosterpark@gmail.com

Het Oude Politiebureau

Zaagmuldersweg 3
050 - 2113684
hop@werkpro.nl

WWW.MIJNOOSTERPARKWIJK.NL

Lilian Verschoor een veelzijdig kunstenaar

“Dromen en schilderen vallen bij mij samen”

Door Erik Weersing

Lilian Verschoor beschouwt het schilderen als ‘de rode draad in haar leven’. Terugblikkend stelt ze vast dat het schilderen bij tijden op de achtergrond raakte, soms ver op de achtergrond, om zich daarna weer in volle hevigheid aan te dienen. Vaak werkte ze, wanneer ze de penseel en palet weer ter hand nam, in een heel andere stijl dan in vorige periodes. En koos ze voor totaal andere onderwerpen. Het valt in ieder geval op hoe verschillend het werk is dat ze in haar lange carrière heeft gemaakt. Een paar voorbeelden. Een groot schilderij van water en het licht dat op dat water valt, vervaardigd op basis van foto’s die ze met een wegwerpcamera in de Papiermolen - onder water - geschoten heeft. Naar boven toe wordt het water op het schilderij steeds ijler. “Eerst zat dit lichte gedeelte aan de onderkant. Maar ik heb het schilderij omgedraaid. Ik heb de rust naar boven verplaatst. Dat voelt beter.” Een naaktmodel, in een paar treffende lijnen neergezet. Het accent valt op het lichaam. Het gezicht is niet weergegeven. Een schilderij van een ijsvogel, blauw, met een zweem van oranje, weergegeven tegen een lichtblauwe lucht. Blauw is Lilians favoriete kleur. Fascinerend is een recent werk van Lilian – een doorkijkje vanuit de gang naar de badkamer in een verstillid huis. Het is een donkere tinten geschilderd – afgezien van de vloer van de gang die diepblauw oplicht. Er is geen mens te zien. “Dat huis was een galerie in Frankrijk waar een vriendin en ik een week konden verblijven.” In eerste instantie lijkt het een vredig tafereeltje. Een vakantiehuis in de vroege ochtend. De bewoners slapen nog. Het is een en al rust. Bij de tweede blik gaat er ineens iets onheilspellends van het schilderij uit, of er in dat huis een gruwelijke gebeurtenis heeft plaats gevonden. Het zou een still uit een film van Hitchcock kunnen zijn.

Weer heel anders zijn de portretten die Lilian van Ethiopiërs maakte.

Lilian geeft aan dat ze haar gevoelens het beste in schilderen kan uiten. “Ik ben over het algemeen nogal dromerig van aard en dromen en schilderen werken bij mij samen en vallen ook samen. Bij het schilderen vergeet ik mijn omgeving.”

Zo bezien, vallen de werken die ze in een bepaalde periode in haar leven maakte, uit de toon: krachtige, zwarte vegen op papier gesmeten, wild, onstuimig en expressief. Het was haar manier om de onrust die toen in haar leefde, eruit te gooien.

Behalve haar veelzijdigheid vallen in het werk van Lilian ook de kleuren op. De liefde voor kleur is terug te voeren op haar jeugd. Lilian is geboren op

Curaçao en heeft daar tot haar dertiende jaar gewoond. Op Curaçao liggen haar roots.

“Mijn vader was machinist op de grote vaart. Hij was vaak maanden van huis. Mijn moeder zorgde alleen voor de kinderen. Toen de derde geboren was, had ze daar genoeg van. Ze wilde dat hij een baan aan de vaste wal zocht. Dat heeft mijn vader gedaan, maar het beviel hem totaal niet. Hij was de vrijheid gewend. Als compromis heeft hij toen gesolliciteerd bij Shell op Curaçao. Hij is aangenomen en het gezin is naar de Antillen vertrokken. Dat was in 1955. In de loop der jaren heeft hij bij Shell carrière gemaakt. In 1957 ben ik op Curaçao geboren. Voor mij staat het eiland voor zon, kleuren en vrijheid. De vrijheid die ik daar ervaren heb, mis ik hier. Het hele jaar door was er een aangename temperatuur. De noordoost passaat bracht verkoeling. Na de zomer kwamen er nog al eens orkanen voor. Dan werd alle wind weggezogen en was het ineens bloedheet. We hadden op Curaçao een bevoorrechte positie. Mijn lagere school was een eliteschool voor Shellkinderen, gelegen op een compound, met een hek eromheen en een poortwachter bij de ingang. Toen ik dertien was, is mijn vader overgeplaatst naar Duitsland. Maar mijn broer en ik wilden niet mee naar Duitsland. De oudste twee kinderen woonden inmiddels op kamers, dus voor hen speelde het niet, maar wij verzetten ons. Wij zijn toen, los van elkaar, ondergebracht in gastgezinnen in Zuid-Limburg - in Brunssum en in Heerlerheide. Van een leven op blote voeten kwam ik terecht in een mijnwerkersfamilie. Ik heb het er niet slecht gehad, maar ik miste mijn ouders. Vier jaar heb ik daar gewoond. Toen werd mijn vader overgeplaatst naar Shell Moerdijk en zijn mijn broer en ik weer thuis gaan wonen. In Hendrik Ido Ambacht.”

Was je toen al met schilderen en tekenen bezig?

“Ik ben altijd al creatief geweest. Daarom stelden mijn ouders voor, toen ik op mijn zeventiende mijn Mavodiploma had gehaald, dat ik naar de kunstacademie zou gaan. Maar ik durfde niet. Ik wilde niet opvallen. Ik wilde niet gezien worden. Ik wilde zijn als alle anderen, maar ik was juist anders dan zij. En op de kunstacademie zou ik helemaal een apart erik worden. Bovendien was ik bang dat ik op gegeven moment mijn werk aan buitenstaanders zou moeten laten zien. Dat leek me vreselijk. De kunstacademie was een brug te ver. Ik heb daarom voor de VHBO gekozen – de Vooropleiding Hoger Beroeps Onderwijs – waar ik, naast onderwijs in de moderne talen en biologie, les kreeg in tekenen, schilderen en naaldvakken. Die creatieve vakken lagen me goed. Behalve schilderen heb ik mijn hele leven aan de hand van naaipatronen kleding gemaakt.

Lilian, bij een van haar schilderijen: het doorkijkje naar de badkamer in het huis (galerie) in Frankrijk.

Ook vind ik het leuk tweedehands kleding aan te passen aan mijn ideeën. De tekenleraar moedigde me aan: je moet hier in doorgaan. Maar in plaats daarvan ben ik naar de Pedagogische Academie gegaan. Met het diploma op zak heb ik een paar jaar les gegeven op een Huishoudschool in Dordrecht. Nederlands en rekenen aan de laagste klassen. De directie spoorde me aan wiskunde te gaan studeren. Daar was vraag naar! Maar wiskunde trok me totaal niet. De leerlingen zagen het nut er evenmin van in. Wanneer ze vroegen – “juf, waarom moeten we eigenlijk wiskunde leren?” – dan wist ik het antwoord ook niet. Ik realiseerde me dat, als ik dit werk nog een paar jaar zou doen, ik overspannen zou raken. Bij een reorganisatie kon ik er met een gunstige afvloeiingsregeling uit. Toen ben ik naar Groningen verhuisd, waar mijn toenmalige partner woonde.”

Hoe beviel Groningen?

“Het was in het begin erg wennen. Groningen is een leuke stad en heeft een mooie omgeving, maar de mensen zijn anders dan in het westen. Terughoudender. In Dordrecht maakt iemand gemakkelijker een praatje met je dan in Groningen. Ik kreeg aanvankelijk moeilijk contact. Natuurlijk betrok ik het direct weer op mezelf. ‘Ze vinden me niet aardig, ze moeten me niet.’ Ik ben in die tijd weer gaan schilderen, onder meer heb ik toen het doek met het water in de Papiermolen gemaakt. Toen ik een betaalde baan kreeg, is het schilderen weer weggeëbd.”

En daarna?

“In 2010 ben ik ziek geworden en ben ik gestopt met werken. In de jaren daarna heb ik het schilderen opnieuw opgepakt. Heel geleidelijk. Met een kennis van me die een eigen atelier heeft, ben ik aan de slag gegaan. We zijn begonnen met het kopiëren van werken van beroemde twintigste-eeuwse

kunstenaars, zoals van Picasso, Matisse en Kees van Dongen. We wilden nagaan hoe zij te werk gingen. Als we dat doorhadden, zouden we hierna onze eigen weg wel vinden.”

Lilian laat me de kopie zien die ze gemaakt heeft van een van de beroemdste werken van de Frans-Nederlandse schilder Kees van Dongen. ‘Le doigt sur la joue’, oftewel ‘De vinger tegen de wang’, uit 1910 - een portret van een zelfbewuste, donkerharige, jonge vrouw, waarbij behalve de felrode kleding de ogen opvallen, grote, donkere, zwartomlijnde ogen, de mooiste vrouwenogen ter wereld. Ik ben onder de indruk van de kopie. Lilian is een groot bewonderaar van de schilder en dat is te zien aan de zorgvuldigheid waarmee ze de kopie gemaakt heeft. Wie de publiekslieveling van Van Dongen in het echt wil zien, moet even geduld hebben. Het schilderij maakt deel uit de vaste collectie van het museum Boijmans van Beuningen in Rotterdam – dat een aantal jaren gesloten is wegens een uitgebreide renovatie.

Een aparte categorie in het oeuvre van Lilian vormen de vijf Ethiopische portretten.

“In 2016 heb ik met mijn ex-partner, nu een goede vriend van me, een reis gemaakt door Ethiopië. Zijn broer ging met ons mee. Beiden hebben in hun jeugd in Ethiopië gewoond - mijn ex-partner tot zijn zesde jaar. Verschillende keren is hij met mij op Curaçao geweest. Nu wilde hij op zijn beurt mij het land van zijn jeugd laten zien. De mensen in Ethiopië boeiden me enorm. Ze waren zo anders dan de mensen die

ik kende. Ik heb een heleboel foto’s van hen gemaakt, vaak half verborgen vanuit de auto, zonder dat ze het merkten. Meestal wilden ze niet op de foto. Ik heb wel eens gehoord dat ze denken dat iemand die hen fotografeert er met hun ziel vandoor gaat. Een aantal foto’s heb ik thuis uitvergroot op de computer en daarna omgewerkt tot schilderijen.”

Je bent autodidact?

“Ja, dat klopt. Ik heb, zoals gezegd, geen kunstacademie gedaan. Daar heb ik geen spijt van. Ik wil me niet te veel door anderen laten beïnvloeden. Wel heb ik drie jaar lang een cursus gevolgd bij Helmut Wams, die les gaf op ‘Vrijdag’, dat toen nog de School van Handenarbeid heette. Van hem heb ik geleerd hoe ik me door middel van het beeld kon uiten. Helaas is Helmut inmiddels overleden.”

Onlangs heb je zelf les gegeven.

“Ik heb een workshop portret tekenen gegeven, als onderdeel van de reeks kunstworkshops die Rozan Vergeer in ‘bij Van Houten’ organiseert. Een leuke ervaring, maar ik voel niet de behoefte om het vaker te doen. Ik teken en schilder liever zelf. Wel lijkt het me leuk om met een groepje kunstenaars uit de wijk eens in de zoveel tijd samen te komen om elkaars werk te commentariëren. Wanneer er iets dergelijks georganiseerd wordt, doe ik graag mee.”

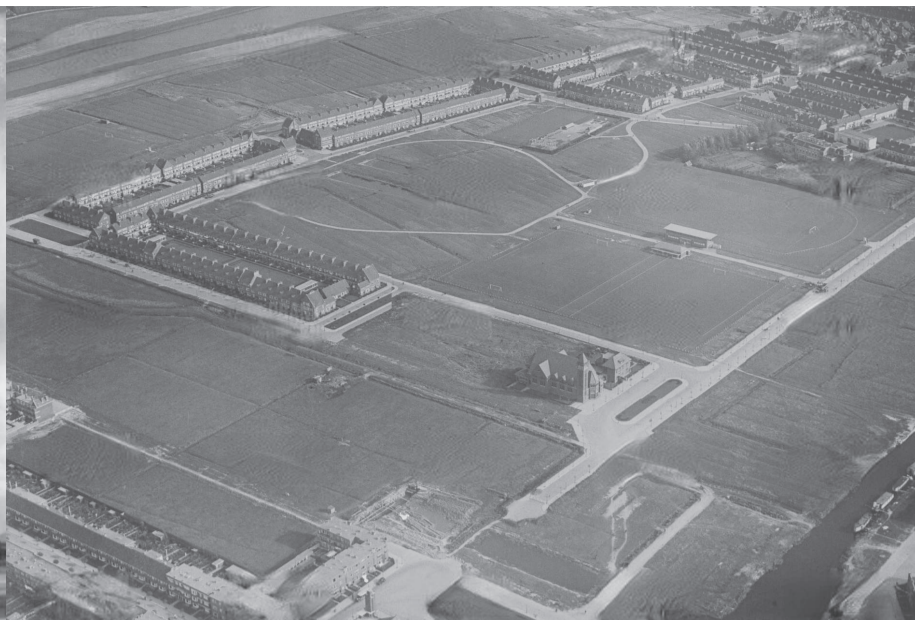
Lilian doet mee aan de groepstentoonstelling ‘De kunst-route’, die op 24 november in ‘bij Van Houten’ is geopend en gedurende drie maanden te zien zal zijn. De andere deelnemers zijn Anouchka Beusekamp en Hilde Wolters.

De kunstworkshops worden ongeveer eens in de maand in ‘bij Van Houten’ georganiseerd. De afgelopen maanden zijn er onder meer zeefdrukken gemaakt, is er gezongen en zijn er collages vervaardigd. Op 13 december staat er een workshops ‘sieraden maken van speksteen’ op het programma. Tijd: 19.30-22.00.

Wie wil deelnemen aan een workshop of er eentje wil organiseren, kan contact opnemen met Daan Noordhoek. Email: daan.noordhoek@bijvrijdag.nl.

‘De ijsvogel’.

Boven: Twee foto's uit 1934. Fotograaf onbekend.

Onder: De Sint Franciscuskerk in 2023. Foto: Franciscus Geubel

TOEN EN NU

Door Franciscus Geubel

In 1930 werd in wat toen nog Plan Oost heette, een wijk in wording, een roomse parochie gesticht. Op advies van Paul Bellot, een invloedrijke architect en benedictijner monnik, werd H.C. van de Leur aangetrokken als architect voor de bouw van een kerk. Hij ontwierp een gebouw in de stijl van Bellot, met strakke lijnen volgens de Gulden Snede. Het gebouw heeft een vierkante klokkentoren met een met koper bekleed tentdak. De eerste steen werd gelegd op tweede kerstdag 1932. In januari 1934 kon de kerk worden ingewijd. De kerk is gewijd aan Franciscus van Assisi, van wie een uit rood zandsteen gehouwen beeld, gemaakt door Herman van Remmen, aan de toren is bevestigd. De rechterhand van de heilige wijst naar de door een aureool omgeven crucifix, als om te zeggen: "Geloof in God".

Een beeldhouwwerk met een zo uitgesproken christelijke duiding als dit beeld aan de Sint Franciscuskerk, is in de stad Groningen uitzonderlijk.

De kerk werd tussen 1996 en 2000 gerestaureerd. Het gebouw is een gemeentelijk monument, evenals de naastgelegen pastorie, die werd ontworpen door A. Th. van Elmpt en in dezelfde periode als de kerk werd gebouwd.

Het interieur van de kerk valt op door het gebruik van gekleurde baksteen. Siermetselwerk wordt decoratief gebruikt. Het brede middenschip wordt door zes paraboolbogen overspannen. In de kerk zijn de meeste beelden gemaakt door Herman van Remmen. Joep Nicolas maakte het glas-in-loodwerk, dat het levensverhaal van de heilige Franciscus uitbeeldt. De veertien indrukwekkende kruiswegstaties (1946) zijn van de hand van Charles Eyck.

Franciscus van Assisi

Franciscus (1182-1226), zoon van een rijke lakenkoopman in de Italiaanse stad Assisi,

stichtte in 1206 de orde der Minderbroeders of bedelmonniken. De kloosterlingen waren herkenbaar aan hun bruine monnikspij met brede kraag, blote voeten en het koord om het middel, waarbij de drie knopen de geloften van armoede, kuisheid en gehoorzaamheid symboliseerden.

Een belangrijke regel van Franciscus in de omgang met andersdenkenden en andersgelovigen was onder andere de afwijzing van woordenstrijd. Armoede, dienstbaarheid, geweldloosheid zonder wapenen, zelfs zonder het wapen van het woord, gingen voor hem hand in hand en in dit perspectief ondernam hij in 1219 tijdens de kruistocht zijn persoonlijke vredesmissie naar sultan Al-Kamil van Damiate, waar hij hoffelijk werd ontvangen en spirituele gesprekken voerde. Al-Kamil sloeg hierbij een oproep van Franciscus tot bekering tot het Christendom beleefd af.

Franciscus schreef aan het einde van zijn leven een lofzang op de schepping, het 'Zonnelied'. Hierin bezingt hij 'de dingen van de hemel' - broeder zon en zuster maan en de sterren, 'de dingen van de aarde' of de vier elementen - broeder wind en zuster water, broeder vuur en zuster aarde - en tenslotte de levensweg van de mens.

Toen Franciscus in 1226 stierf werd hij wijd en zijd vereerd, met als gevolg dat de legenden over hem zich snel vermeerderden. Zo werd er onder meer beweerd dat wilde dieren in zijn aanwezigheid mak werden en hem gehoorzaamden. De wolf aan de voeten van Franciscus is dan ook een directe verwijzing naar de legende waarin een woeste wolf de inwoners van het Toscaanse stadje Gubbio terroriseert, totdat Franciscus een vredespact met het dier weet te sluiten. Ook de andere dieren die hem omringen - duiven en een hert - symboliseren wonderbaarlijke gebeurtenissen.

Twee jaar na zijn dood werd Franciscus heilig verklaard, en zijn sterfdag 4 oktober werd in 1929 uitgeroepen tot Werelddierendag.

In 1934 was er nog geen Zaagmuldersweg of Wielewaalplein. De Vinkenstraat en de Merelstraat waren nog maar voor de helft gereed.

De Sint Franciscuskerk met pastorie stond toen letterlijk in de weilanden, zoals op de luchtfoto is te zien!

Pastorie

Het Bisdom Groningen-Leeuwarden had de pastorie verkocht aan een projectontwikkelaar, die er plannen mee had. Ondertussen woonden er studenten antikraak, die er zacht gezegd een zootje van maakten, van de omgeving en de tuin, een gemeentelijk monument onwaardig. Het plan was om er vier exclusieve en dure appartementen in te bouwen, maar de bouwplannen ketsten af op de eisen die de gemeente aan een gemeentelijk monument stelt. Toen werd besloten om er 17 studentenkamers in te bouwen, waarvan de meeste momenteel al bewoond zijn. Dit is dus uitdrukkelijk geen antikraakbewoning, waardoor we kunnen verwachten, dat alles netjes wordt onderhouden, ook rond de pastorie.

GEDICHT

Wonder.

*Ik kijk soms graag naar mensen.
Op een bankje, hier in de laan.
Waar ik ze in alle soorten
aan mij voorbij zie gaan!
Die oudere man, met baard,
hij kijkt een beetje nukkig.
Die dame met haar hond,
lijkt juist weer heel gelukkig!
Kijk! De schooljuf met haar klas,
daar, in een lange rij.
Gelach, geduw, geroep,
veel te gauw is het weer voorbij!
En dan daar dat echtpaar, daar.
Een lachje zie je niet.
Die ogen, hun houding,
verraden een stil verdriet.
Ook wat jonge stelletjes
zijn hier weer paraat.
Zij zien alleen elkaar,
zoals dat dan gaat! ☺*

*En... terwijl ik zo mijn ogen,
over dit tafereel laat gaan,
denk ik, wat een wonder,
dat wij allemaal bestaan!*

Maria Riksten-Brouwer

De yogalessen van Susie Labberté in de Oosterparkwijk

Door Erik Weersing

Iedere zondagochtend geeft Susie Labberté een uur lang yogales – tijdens de zomer in de buitenlucht, in de herfst en de winter in het gymnastiekgebouw aan het Goudenregenplein. Op de eerste verdieping van dit gebouw bevindt zich een dojo – dat is een zaal waarin Japanse gevechtssporten worden beoefend – die als locatie heel geschikt is om yogales te geven. De dojo heeft namelijk het voordeel dat hij over een zachtere vloer beschikt dan de gymzaal op de begane grond. Bovendien heeft de ruimte aan alle kanten ramen waardoor er veel licht binnen valt. Het is een knusse plek. Onder het genot van een kop thee legt Susie uit wat yoga inhoudt en wat ze er aan ontleent.

“Ik geef vinyasa yoga – een vorm van yoga die de ademhaling verbindt met bewegen. Geleid door je ademhaling maak je op het juiste moment de juiste beweging. Dit hoeft niet perfect te gaan. En iedere houding kan aan ieder mens worden aangepast. Stel: je zit op de grond, je buigt voorover en probeert met je handen je voeten aan te raken. Lukt het niet, kom je niet verder dan je onderbeen – dan is dat ook oké. Je moet de lat niet te hoog leggen. Voel wat je lichaam op dat moment nodig heeft. Ik begin de les altijd met ontspanningsoefeningen. We proberen ons te concentreren op de ademhaling. We nodigen ons lichaam uit te gaan bewegen. Op een zeker moment komen we tot een flow – een aantal bewegingen achter elkaar, op basis van de ademhaling. Tijdens dat uur op zondagochtend maak je je hoofd leeg, vergeet je alle rompslomp die je bezig houdt, maak je even pas op de plaats. Daarna ben je klaar om de dag te beginnen.”

Wanneer ben je begonnen met het geven van yogalessen?

“De afgelopen zomer. Ik voelde heel sterk de behoefte om met mensen samen te zijn en samen buiten te zijn, om elkaar door middel van yoga te verbinden. Het geven van yogalessen – daar ligt mijn passie. Als ik die ontspannen koppies voor me zie – dan weet ik: daar doe ik het voor! Ik heb daarom eerst de Vinyasa Teaching Training van Johan Noorloos aan de Nieuwe Yogaschool Amsterdam gevolgd. Wanneer het mooie weer aanbreekt, gaan we zeker weer naar buiten, het park in. Nu zien we de bomen alleen door de ramen van het gymnastiekgebouw.”

Hoeveel deelnemers heb je?

“Er is een vaste kern van drie tot zes mensen. Ik houd het kleinschalig, maar er is nog plek. Twaalf deelnemers is voor mij het maximum. Bij

dat aantal kan ik iedereen nog persoonlijk begeleiden. Dat is belangrijk. Iemand kan een houding verkeerd aanleren, met risico op blessures. Daar let ik op. Ik zeg altijd: ‘ontdek je grenzen, een houding kan oncomfortabel aanvoelen, dat is niet erg, maar vermijd pijn.’ Het is interessant te onderzoeken hoe iemand op een bepaalde situatie reageert. Verzet je je ertegen of geef je je eraan over? Yoga geeft je een handvat om hiermee te dealen.”

Verschillen de lessen van elkaar?

“Ik bereid de les altijd voor. We werken bijvoorbeeld naar een bepaalde houding toe, een houding die een zekere voorbereiding vergt. Of ik kies voor een specifiek thema. Geen les is dus dezelfde. Ik sluit het uur altijd af met een kopje thee. Niet alleen om samen af te ronden, maar ook om afvalstoffen te verwijderen. Het is belangrijk na afloop goed te drinken.”

Wat moeten de deelnemers meenemen?

“Trek gemakkelijk zittende kleding aan – dat werkt het beste. En wanneer je een sportmatje hebt, is het handig die mee te nemen. Zelf heb ik ook matjes, dus het is geen vereiste. Ook is er een aantal yogablokken aanwezig die kunnen helpen de houding wat gemakkelijker te maken. Maar ik heb niet genoeg voor iedereen. Dus wanneer je er structureel gebruik van wilt maken, neem er dan zelf eentje mee. Ik vraag geen vaste contributie. Iedere draagt bij naar draagkracht. Geld mag geen beletsel zijn aan mijn lessen deel te nemen. Voor mij is het vrijwilligerswerk.”

Heb je daarnaast een reguliere baan?

“Ik werk als verpleegkundige op de dialyseafdeling van het UMCG. Dat is best een intensieve baan. De meeste patiënten komen drie keer in de week naar het ziekenhuis. En een dialyse neemt dan zo'n vier uur in beslag. Hierdoor heb ik veel persoonlijk contact met de patiënten. Het is mooi werk, maar soms ook uitdagend. Yoga helpt me ermee om te gaan. Yogadocente en verpleegkundige in het ziekenhuis – het is voor mij een ideale combinatie.”

Susie geeft iedere zondagochtend van half elf tot half twaalf yogales in het gymnastiekgebouw aan het Goudenregenplein. Wie interesse heeft deel te benemen, of eerst informatie wil, kan contact met haar opnemen via de email: info@senangyoga.nl. Meer informatie is te vinden www.senangyoga.nl.

KAPSALON MAGNIFIQUE

Door Frans Geubel

Hoe gaat het?

Francina Jager nam per september Kapsalon Magnifique over van Joke en Janet.

Zij heeft al 37 jaar ervaring in het kappersvak. Haar start maakte ze als leerling in Winsum bij 'Tiny's salon'. Daarna werkte ze in Scheemda bij 'Studio 22', en van Scheemda ging ze naar 'Artistiek' in Hoogkerk. In Hoogkerk heeft ze ook een kapsalon aan huis gehad, dit combineerde ze met een paar dagen werken in Roden bij 'Mooi bij Anita'. Ze werkte een korte periode bij 'Hair XL' in de binnenstad. En in Vinkhuizen bij de Veldspaatflat en later in Paddepoel bij 'Onnes Hairstyling'.

Ze omschrijft zichzelf als een harde werker die haar vak erg leuk vindt, en dan met name de variatie en de omgang met mensen.

Francina is een Groninger in hart en nieren. Ze woonde in De Hoogte, Selwerd, Hoogkerk en nu in Ruischerwaard.

Hoe bevalt het in de Oosterparkwijk?

“Ik ben bij toeval in de Oosterparkwijk terechtgekomen. Via een advertentie op Marktplaats. De salon zag er mooi uit en het uitzicht op het Linnaeusplein vind ik heel mooi.

Vanaf het moment dat we begonnen te klussen in de salon kwamen er mensen langs, mensen met verhalen over de wijk, verhalen over Joke en Janet en mensen die graag wilden weten wanneer

de salon weer open zou gaan en even kwamen kennismaken.

Het was voor mij best spannend om Kapsalon Magnifique over te nemen. Klanten zijn gehecht aan Joke en Janet en mij kenden ze niet.

Er kwamen de eerste week al gelijk veel mensen uit de wijk naar de salon! Geweldig! En ik kreeg er een warm welkom gevoel van.

Door alle verhalen kreeg ik al gauw een beeld van de wijk. Er wordt hier veel gedaan, mensen denken om elkaar en groeten elkaar nog op straat. Wat een

leuke wijk! Leuke en gezellige mensen. Ik heb het erg naar mijn zin.

Ik denk dat er al veel 'oude klanten' van Joke en Janet bij mij komen, maar nog niet allemaal. In eerste instantie ben ik alleen in de salon aan het werk, maar in de toekomst zou ik graag met personeel werken. Ik zou het mooi vinden om een onderdeel van de wijk te worden met mijn salon.”

Kapsalon Magnifique

Linnaeusplein 2

<https://magnifiquegroningen.nl/>

Nieuws van de Leeskamer

duidelijke gebruiksaanwijzing. Wel zo gemakkelijk.

En komt u er toch niet helemaal uit: in de keuken zijn de beheerders die u ook het één en ander kunnen uitleggen.

Het is een proef, maar de eerste weken hebben al laten zien dat het goed werkt.

We hadden vandaag onze vaste vergadering in de Leeskamer en na afloop kwam een lener langs die even wilde snuffelen en ook wat meenemen. En het plezierige is dat het ook kan. Tot nu toe verloopt de proef goed. Prettig is dat!

U hebt ons de afgelopen tijd veel mooie- en bijzondere boeken gebracht waar we heel blij mee zijn. Dank daarvoor. Maar we stellen even een paar maanden een stop in "We komen erin om".

Tot 1 maart liever geen boeken meer brengen alstublieft, want het wordt een beetje teveel.

De komende weken gaan we een gezellige *feestkast* maken die u extra uitnodigt om boeken en DVD's te komen lenen.

Wij, de vrijwilligers, hopen u snel weer te zien in de Leeskamer Bij van Houten.

Openingstijden:
maandag en donderdag van 14.00 tot 16.00 uur
zaterdag van 11.00 tot 13.00 uur.

overleg met haar moeder', vult Corinne aan. 'Omdat ze zo klein was toen ze bij ons kwam was het contact heel intensief en nog steeds overleggen we veel. De moeder vraagt ook wel advies aan ons en andersom doen we dat ook en we wisselen ook veel foto's uit.'

Verrijking van je leven

Bij de bijeenkomsten van Kind aan Huis horen ze heel verschillende verhalen. Corinne: 'Iedere situatie is anders. Soms komen kinderen één dag of maar af en toe een weekend. Hoeveel contact er met de ouders of verzorgers is en waarom de kinderen af en toe bij anderen zijn, het is overall anders.' En toch is er ook veel herkenning. Minke: 'Je kunt veel voor een kind en de ouders betekenen door af en toe even de zorg over te nemen en het is ook een verrijking van je eigen leven. In je relatie gebeurt er bijvoorbeeld ook wel wat als je samen voor een kind van een ander zorgt.' De bijeenkomsten hebben meestal een thema en het is interessant om met anderen over zo'n onderwerp in gesprek te gaan, vinden ze. 'Ondanks de verschillen deel je toch iets bijzonders met elkaar. Allemaal wil je graag kinderen en hun ouders helpen en dat zo goed mogelijk doen.'

Het is een win-win-win-situatie

Terug naar hun eigen situatie. 'Lisa is inmiddels ruim tweeëneenhalf en helemaal zichzelf bij ons, dus ook met boze buien. We maken van alles mee met haar. Na een weekend zijn

Kerstviering in de Oosterkerk

Ingezonden bericht

Overall zien we slierten verlichting, kerstbomen, reclame voor lekker eten. We zitten al helemaal in de kerstsfeer.

En dat mag ook wel, want kerst gaat over een geweldige gebeurtenis. Lang geleden werd Jezus geboren: ere zij God in de hoge, vrede op aarde, in mensen een welbehagen.

In de Oosterkerk vieren we deze gebeurtenis op maandag 25 december.

Je bent hartelijk welkom aan de S.S. Rosensteinlaan 23. De dienst begint om 10.00 uur 's morgens.

Een week eerder, op zondag 17 december, ben je trouwens ook van harte welkom: we hebben dan een kerstmaaltijd in de Oosterkerk, om 17.00 uur.

Iedereen is hier welkom, of je nou lid bent van de kerk of niet. We hopen je te ontmoeten!

Ingezonden bericht

De herfst is nu definitief aangebroken, tijd om er eens goed voor te gaan zitten en een fijn boek te lezen of een mooie DVD te bekijken. Keus genoeg Bij van Houten zou ik zeggen...

Wij, van de Leeskamer, zijn 3 keer per week open, maar we begrijpen ook wel dat op die tijden niet iedereen kan of het dan te druk heeft.

Daarom komt er een verandering in het lenen en terugbrengen. U kunt vanaf nu gewoon de hele week terecht in de Leeskamer. Wilt u een boek of DVD lenen (maximaal 2 exemplaren in de maand) dan ziet u op de tafel 2 buroboxen staan. In de ene ligt een

leenformulier en in de andere een terugbrengformulier. U begrijpt wel waar ze voor zijn: 1 box voor het lenen en de ander voor het terugbrengen.

Vult u duidelijk uw naam, telefoonnummer of e-mailadres in; de titel van boek of DVD en ook de datum in. Tot slot stopt u het formulier in de burobox waar het hoort. Dit graag bij het halen én terugbrengen van boek/DVD.

U kunt uw geleende zaken gewoon op tafel laten liggen, want wij bergen het zelf allemaal weer netjes op om zo verwarring te voorkomen.

Misschien een beetje teveel informatie, maar op tafel ligt een

KIND AAN HUIS

Bij goeie match 'win-win-win-situatie'

Ingezonden bericht

Minke en Corinne zijn 'Kind aan Huis'-ouders van Lisa. 'Je kunt veel voor een kind en de ouders betekenen door af en toe even de zorg over te nemen en het is ook een verrijking van je eigen leven. We zijn allemaal blij met de rol die we in elkaars leven mogen spelen. We gunnen het elkaar, vertrouwen elkaar. Het is een win-winsituatie.'

Sinds iets meer dan anderhalf jaar zijn Minke en Corinne 'Kind aan Huis'-ouders van Lisa. Corinne hoorde via haar werk over 'Kind aan Huis' van Humanitas. 'We hebben er samen een tijdje over nagedacht en ons toen aangemeld. We houden van kinderen en het leek ons mooi om op deze manier iets voor anderen te kunnen betekenen. Al vrij snel kregen we een voorstel, voor een tweeling van 7 jaar. Dat leek ons iets te veel om mee te beginnen. Daarna kwam dit voorstel: een meisje van 14 maanden, en dat voelde meteen zo goed, echt alsof het zo moest zijn. Vanuit Humanitas werd aangeraden om er toch even rustig over na te denken. En dat hebben we ook gedaan. Even van de roze wolk af en realistisch kijken naar wat het zou betekenen. Maar het bleef goed voelen en dus hebben we de stap gewaagd.'

En daar hebben ze, nu anderhalf

jaar later, geen spijt van. Minke: 'Lisa is iedere twee weken een heel weekend bij ons. Op vrijdagmiddag haal ik haar op bij de crèche en op zondag gaat ze weer naar huis. Het is intensief, maar vooral ook heel leuk. Het voelt nog steeds heel goed, voor ons allemaal. De moeder is nog jong en staat er alleen voor. We hebben veel bewondering voor hoe zij zich staande houdt, werken, huishouden, een kind grootbrengen en nu is ze zelfs aan een studie begonnen.' Corinne: 'Het is natuurlijk best een stap voor een moeder om haar kind zo aan anderen toe te vertrouwen, maar het geeft haar ook de mogelijkheid om haar leven verder op te bouwen. Het is fijn dat we dit als vrijwilligers doen, we zijn geen officiële instantie die de thuissituatie van het kind beoordeelt ofzo.'

Goed contact, veel overleg

'Lisa heeft het naar haar zin bij ons', vertelt Corinne. 'Ze was heel snel gewend. We zijn er ook helemaal voor gegaan, hebben alles aangeschaft, een ledikantje, traphekje, autostoeltje.' Minke: 'Onze familieleden kwam met kleertjes en speelgoed, iedereen is dol op haar. Lisa heeft hier haar eigen slaapkamer en speelgoed. Ze speelt met kinderen in de buurt en gaat met ons mee op familiebezoek.' 'Wel altijd in

KOM JE OOK MET ONS MEE ETEN?

Kerstdiner
in de Oosterkerk

ZONDAG | 17 | DECEMBER

17.00 - 19.30
E. THOMASSEN A THUSSINKLAAN 1
9713 JP GRONINGEN

Kom je ook gezellig kerst met ons vieren? Het diner is gratis en voor iedereen. Voor de kinderen is er een film te zien tijdens het eten. Ook kunnen ze knutselen!

Meld je aan via de QR:

we uitgeteld en blij dat we nog even tijd voor onszelf hebben voor er een nieuwe werkweek begint. Maar we missen haar ook en verheugen ons erop dat ze weer komt,' vertelt Minke. 'Hopelijk blijft ze nog heel lang bij ons komen', zegt Corinne. En daar lijkt het wel op. 'We zijn allemaal blij met de rol die we in elkaars leven mogen spelen. We gunnen het elkaar, vertrouwen elkaar. Het is een win-win-win-

situatie.' Minke: 'Laatst zei ik tegen de moeder: 'Ik hoop dat Lisa als puber naar ons komt als ze ruzie met jou heeft.' En weet je wat ze zei? 'Dat hoop ik ook.'

Stel jij ook je huis en hart open voor een kind of jongere? Kijk op: https://www.humanitas.nl/afdeling/Groningen_Stad/activiteiten/jongerenmaatjes-kind-aan-huis/

WIJ OOSTERPARKWIJK**WIJ OOSTERPARKWIJK**
Heesterpoort 1
9713 KX GroningenT 050 367 89 60
E wijooosterparkwijk@WIJ.groningen.nl
I wij.groningen.nl/oosterparkwijkOpeningstijden
werkdagen tussen
09.00-17.00 uur**Energietoeslag 2023**

Met de koude wintermaanden in aantocht schiet het energieverbruik omhoog. Gelukkig hebben mensen met een laag inkomen ook dit jaar recht op de eenmalige energietoeslag.

Kom jij hiervoor in aanmerking? Dan is dit het bedrag dat je krijgt: €800 voor huishoudens met een inkomen tot 120 procent van de bijstandsnorm. En €400 voor huishoudens met een inkomen tussen de 120 en 140 procent van de bijstandsnorm.

De gemeente wil de energietoeslag zo snel mogelijk uitbetalen. Daarom kiezen ze voor een automatische uitbetaling aan inwoners waarvan ze weten dat ze recht hebben op de toeslag.

Een groot aantal huishoudens krijgt de toeslag automatisch vóór 10 november. De tweede groep krijgt het bedrag automatisch vóór 1 december.

Krijg je de energietoeslag niet automatisch, maar heb je er wel recht op? Dan kan je deze toeslag vanaf 1 december aanvragen via de website: <https://gemeente.groningen.nl/energietoeslag-2023>. Het formulier staat op de website van 1 december 2023 tot en met 31 mei 2024.

Belangrijke verandering: schuldsanering verkort tot 18 maanden vanaf 1 juli 2023**Krijg jij waar je recht op hebt?**

Veel Stadgers maken niet altijd gebruik van alle regelingen en voorzieningen (potjes geld) waar ze mogelijk recht op hebben. Dit is jammer want soms kan dit honderden euro's per jaar schelen. Weet jij waar je recht op hebt? En maak je hier ook gebruik van?

Met de Voorzieningenwijzer kun je makkelijk checken of je geld laat liggen. Je kunt dit eenvoudig zelf doen via www.datgeldtvoormij.nl.

Heb je hulp nodig bij het invullen van de Voorzieningenwijzer of bij het aanvragen van de regelingen en voorzieningen?

Kom dan langs bij GeldWIJs op maandag- en woensdagmiddag van 13:30-16:30 bij WIJ Oosterparkwijk aan de Heesterpoort!

Wil je liever dat er iemand langs komt? Dat kan ook! Bel dan met 050-3678960 en we nemen contact op voor het maken van een afspraak.

De weggeefwinkel

We hadden het al opgemerkt, maar nu kwamen de dames er zelf op terug, aangezien ze de positieve veranderingen ook bij zichzelf opmerkten. Dit alles speelt zich af bij de prachtige weggeefwinkel, waar spullen, huisraad, kleding en meer worden ingebracht door gulle gevers en weer worden opgehaald door hen die het nodig hebben. Het is een ontmoetingsplek waar niet alleen goederen worden uitgewisseld, maar waar ook prachtige menselijke verbindingen ontstaan.

Cindy, Wilma, Annie, Marieke, Enna, Anneke, en Thea staan vol zelfvertrouwen en trots klaar om te helpen. En terecht, want hun trots is niet alleen gebaseerd op de resultaten, maar vooral op de fijne manier waarop ze met mensen omgaan, zowel onderling als met degenen die de winkel bezoeken. In gesprek met hen werd duidelijk dat ze zich goed in hun vel voelen, en dit stralen ze ook uit. Het meedoen en iets betekenen voor anderen heeft echt iets goeds met hen gedaan.

Hulp gevraagd bij kledingruil

Duik in de wereld van stijl en duurzaamheid met WIJ Oosterparkwijk en H&M Groningen! We zijn verheugd aan te kondigen dat we, in samenwerking met H&M Groningen, een kledingruil in de wijk organiseren!

Vanwege het eerdere succes van de kledingruil willen we deze modieuze bijeenkomst maar liefst vier keer per jaar laten plaatsvinden. Maar daar hebben we jouw hulp bij nodig!

Ben jij enthousiast en wil je meewerken aan het succes van de kledingruil? Laat van je horen! Neem contact op met Chris Guikema via 06 - 554 70 816.

Mis de eerstvolgende kans niet om jouw kledingstukken een nieuw leven te geven! Zet zaterdag 27 januari alvast in je agenda, want dan vindt de kledingruil plaats, samen met het onmisbare repaircafé. We zien je daar!

Ingelijst**Je bent actief in de Oosterparkwijk, waar houd je je mee bezig?**

Komende december zit ik precies 10 jaar in de wijk met mijn praktijk voor oefentherapie (SCOEF). Ik zit op een prachtige plek aan het begin van de Irlaan, halverwege de Zaagmuldersweg. De basis is mijn werk als Oefentherapeut waarbij ik vooral cliënten met Chronische Pijn behandel.

De laatste jaren ben ik vooral actief bezig met beweging in de Oosterparkwijk (Oosterparkwijk in Beweging). Zo hebben we bijvoorbeeld wandelroutes gemaakt, een beweegplek gecreëerd en een bootcamp gestart. Ik hou me dus niet alleen bezig met zorg bij ziekte en pijn, maar steeds meer met bewegen en gezondheid. Zelf heb ik bewegen echt nodig, fysiek maar vooral mentaal. Ik kom bijna altijd op de fiets naar de praktijk (15 km), loop regelmatig hard, doe mee met de bootcamp en loop een paar keer per dag met de onze hond.

Wat betreft Oosterparkwijk in Beweging:

- Wandelroutes:** Er zijn inmiddels 4 wandelroutes. De boekjes met de routebeschrijving zijn af te halen op verschillende plekken (o.a. bij SCOEF, Bij Van Houten of Wij Oosterparkwijk). Wil je een keer samen lopen? Laat het weten via de app dan kijk ik of iemand met je mee kan lopen.
- Bootcamp:** Voor de bootcamp hebben we een groepsapp waarin we elke week kijken wanneer we gaan trainen. Wil je een keertje mee doen? Iedereen is welkom op elk niveau! Bel of mail gewoon even, of laat het weten via de app. Alle contactgegevens staan onderaan.
- Racefietsclub:** We zijn al in een ver gevorderd stadium van de racefietsclub. We hebben inmiddels kleding en zijn nu met de financiering bezig voor de fietsen. De bedoeling is dat iedereen die wil leren racefietsen een fiets kan lenen en de eerste keer ook goede instructies krijgt. Olga (bewoonster), Pascal (Maatschappij Spaak) en ik (SCOEF) zullen deze begeleiding verzorgen. We willen in maart/april starten, dus weet je nu al dat je het racefietsen wil uitproberen? Laat het nu alvast weten! App, bel of mail!

Wat vind je het leukste aan je werk in de wijk?

Klinkt wat cliché, maar het is gewoon zo: de mensen in de Oosterparkwijk zijn het leukste van Groningen. Er komen natuurlijk ook mensen van buiten de wijk naar de praktijk voor een behandeling, maar het liefst heb ik gewoon de bewoner die even spontaan aan komt lopen. Of het nou is voor een tip bij lichamelijke klachten of gewoon voor een praatje. De laagdrempeligheid, spontaniteit en eerlijkheid maakt het werken in de wijk super leuk.

Wat is de leukste ervaring die je in je werk hier hebt gehad?

Een leuke ervaring is dat een bewoonster bij mijn praktijk zich aanmeldt voor therapie. Ze is redelijk wanhopig wat betreft haar rugklachten en vraagt mij advies. Ik geef haar wat tips en een oefening en zie haar daarna niet meer terug. Een maand later kom ik haar tegen en bedankt ze me omdat ze geen klachten meer heeft. Ze heeft zelfs andere mensen met rugklachten dezelfde tips gegeven! Het kan soms heel simpel zijn.

Maar het leukste is niet echt een ervaring, maar het feit dat er enorm veel ideeën in de wijk zijn. Alles wat er nu is en wat we nog aan het ontwikkelen zijn met Oosterparkwijk in Beweging komt niet van mijzelf maar van bewoners. De wijk bruist van ideeën en daar moeten we écht gebruik van maken! Ik probeer dit op het gebied van bewegen te doen. Kortom: heb je leuke ideeën op het gebied van bewegen? Laat het me weten, dan kijk ik wat we samen kunnen bereiken!

Aan wie wil je deze pen graag doorgeven?

Elke donderdag geef ik tussen de middag hydrotherapie in Kardinge. Hydrotherapie is oefentherapie in het water onder begeleiding van een therapeut. Deelnemers komen overal uit Groningen, maar een aantal deelnemers wonen in de Oosterparkwijk. Ik ben er sinds kort achter dat Els Willems ook in de wijk woont en ben erg benieuwd naar haar ervaringen met de wijk. Dus ik geef de pen graag door aan Els!

Matthijs de Niet

0648467464 | info@scoef.nl

4 mei in de Oosterparkwijk

Graag zouden we, net als vorig jaar, met elkaar weer aandacht willen besteden aan wat er tijdens de tweede wereldoorlog gebeurd is in de wijk. Daarom zoeken we mensen die willen meedenken om dit levend te houden. Misschien heb je wel ideeën? Wil je meedoen? Laat het dan weten! Graag zouden we, net als vorig jaar, met elkaar weer aandacht willen besteden aan wat er tijdens de tweede wereldoorlog gebeurd is in de wijk. Daarom zoeken we mensen die willen meedenken om dit levend te houden. Misschien heb je wel ideeën? Wil je meedoen? Laat het dan weten! Dan gaan we in januari afspreken om het er over te hebben. Lub Snijder
lub.snijder@wij.groningen.nl
06-55465099

DAT GELDT VOOR MIJDATGELDTVOORMIJ.NL

“Dappere” Henk uit de Oosterparkwijk in Groningen over prijsverhogingen:

Henk is alleenstaand en heeft weekgeld. Henk is dapper, omdat hij open over zijn geldzaken praat. Het maakt hem niet uit wat een ander ervan vindt.

Dankzij de kredietbank is hij over 1,5 jaar van zijn ernstige betalingsachterstanden af. Daar leeft hij naar toe. Henk zegt het volgende over prijsverhogingen:

Alles wordt duurder. Ik merk het vooral als ik kleding moet kopen. Kijk nou wat een spijkerbroek kost.

Maar ook bij kleinere producten zie je de verhoging. Ik betaalde voor koffiemelk eerst 1,09 euro. Nu is dat 1,15 euro.

Ik heb een krappe beurs en dan is goed rekenen hard nodig. Maar daarmee alleen red je het niet. Je moet ook opletten.

Ik betaalde voor een pak diepvriesgroenten van 500 gram voor de prijsverhogingen 1,98 euro. Datzelfde pak kost nu nog 1,98 maar er blijkt nog maar 400 gram in te zitten.

Henk geeft een tip: Pak je een product met korting? Let er dan goed op of die korting er bij de kassa echt afgaat. Dat gebeurt namelijk niet altijd.

Heb jij ook een financiële tip of wil je het hebben over je geldzaken? Kom dan langs bij GeldWIJs op maandag- en woensdagmiddag bij WIJ Oosterparkwijk aan de Heesterpoort 1.

ONS zoekt nieuwe leden

De werkgroep ONS (Oosterpark Nooit Saai) is aan het vergrijzen. Daarom zoeken we nieuwe, liefst jonge leden!

Aanmelden via Jeroen Kuilman: jeroen.Kuilman@wij.groningen.nl

ONS is in 2009 opgericht en heeft als doelstelling: het in de Oosterparkwijk bevorderen van Kunst en Cultuur in de breedste zin van het woord.

De groep bestaat uit vrijwilligers die de wijk een warm hart toedragen. Enkele wapenfeiten: ‘De Haan’ van Siep van den Berg, en ‘Een Indische Antilope’ van Wladimir de Vries zijn in 2012 gereed van de sloop en herplaatst in nieuwbouw Kraanvogelstraat. In 2013 een museale foto-expositie in het Treslinghuis: 1915-1946; na de sloop hangen de foto's sinds 2019 in WIJ-Heesterpoort. Vanaf 2012 drie Stap voor Stap wandelroutes met herdrukken in 2017, en een vierde over kunst in 2019.

Plaatsing oorlogsmonument ‘Twee bruggen’ bij de Oostersluis in 2016. In 2018 werd het geadopteerd door de Openbare Basisschool Oosterhoogbrug, waardoor scholieren elk jaar gedichten voordragen bij het monumentje.

Ter gelegenheid van het 100 jarig bestaan van de wijk waren er in 2019 vijf maanden lang 18 grote (2 bij 3 meter) foto's van heel vroeger te zien op locaties, waarbij je zowel heden als verleden kon beleven. Het beeldhouwwerk van Mattheus Meesters, dat tot de sloop in 2018 de hoofdingang van het Treslinghuis sierde, werd gereed en vond in 2021 een plaats in het nieuwe appartementengebouw ‘De Papaver’. In 2019 was er de ‘Muzikale Fietstocht’, en in 2021 en 2022 de ‘Kunstmarkten’. In 2023 het dichtersfestival ‘Dichter bij de Wijk’.

Op de foto v.l.n.r. staand: Sjoukje van Kuiken, Jan Meijer, Jacqueline Pieters, Menno van der Wis, Hans Wilbrink en hurkend: Frans Geubel en Petra Beekhuizen. Afwezig: Alan Haveman.

Samen aan de slag met opvoeden en opgroeien! Netwerk jeugd bijeenkomst Oosterparkwijk

De Oosterparkwijk is een levendige wijk waar gezinnen en kinderen hun weg vinden. In de wijk zien we dit terug in het straatbeeld door speeltuinen, onze basisscholen, kinderopvanglocaties en de diverse organisaties die actief zijn in de wijk en iets betekenen voor deze gezinnen en kinderen. Al deze organisaties vormen samen het Netwerk Jeugd Oosterparkwijk. Het netwerk komt drie per jaar samen om elkaar te ontmoeten, door te ontwikkelen en gezamenlijk inhoudelijk te verdiepen.

Het Netwerk Jeugd Oosterparkwijk werkt samen aan een kansrijk, gezonde en vreedzame wijk. Dit doen we door elkaar te versterken, acties te agenderen en door te ontwikkelen. Een mooi voorbeeld van samenwerken en elkaar versterken zie je terug in de Kindteams Oosterparkwijk. Een samenwerking tussen scholen, kinderopvang, Jeugdgezondheidszorg (JGZ GGD) en WIJ Oosterparkwijk. De kindteams richten zich op kinderen van 0 tot 13 jaar en hun ouders.

Afgelopen dinsdag 10 oktober was de eerste bijeenkomst netwerkjeugd Oosterparkwijk en een kick off van het integraal pedagogisch wijkplan 2023-2027. Een middag waar de nieuw huisstijl jeugd voor de Oosterparkwijk is onthuld en ons gezamenlijk met Nick van Hummel van het Nederlands Jeugd Instituut (NJI) hebben verdiept in het thema opvoeden en opgroeien met sociale media. De volgende bijeenkomst dinsdag 23 januari 2024 zullen we stil staan bij Oosterparkwijk als Vreedzame Wijk.

Interesse sluit vooral aan! Meedenken/vragen? Neem contact op met Dieneke Buitenkamp WIJ Oosterparkwijk (06-27194916 / dieneke.buitenkamp@wij.groningen.nl)

Repaircafe

Het gaat goed met het repaircafe. Het is leuk, gezellig. Er komen mensen gewoon even kijken of koffie drinken. Vanaf 27 januari gaan we het combineren met de kledingruil bij Van Houten. We willen zo de volgende stap maken. Kleding waar iets mee is of veranderd moet worden kan direct opgepakt worden. En als u iets heeft wat kapot is (huisraad, klok, etc) kan het ook gelijk gerepareerd worden. Zelfs als u het weg wilt geven na de reparatie. Dan gaat het direct naar de weggeefwinkel. Meer weten? Interesse? Laat het weten. Dan neem ik contact met u op. Lub.snijder@wij.groningen.nl

Meehelpen bij het repaircafe

Hoi, Ik ben Hans, stagiair opbouwwerk, ik heb zaterdag 25 november mee mogen lopen bij het repaircafé. Voor dat ik het door had werd ik gelijk al aan het werk gezet met een fiets van een oude mevrouw. Die had een lekke voorband. Toen ik de binnenband eruit haalde was deze te groot. Gelukkig had mevrouw een extra reserve band bij zich en na vijf minuten zat hij er weer om en was mevrouw erg blij. Niet veel later kwam er nog een wijkbewoner met een scheve fiets mand, na even goed aandraaien en op advies van Lub heb ik een extra moertje er achter zat hij weer lekker vast. Later op de dag kwam er een mevrouw met een louet (spinnenwiel) waar het leren bandje van was geknapt. Ik liet mevrouw wat op internet zien waar ze het kon vinden en waar ze het kon kopen. Kortom een leuke dag en veel mensen geholpen. De volgende keer ben ik er weer bij.

TEUSTRERPAAK

DUURZAAM

| OOSTERPARK |

Rondzwevend Zwerfvuil

Zwerfvuil is een doorn in ieders oog. Het zwerfvuilteam in de Oosterparkwijk is door deze ergernis ontstaan en zo ook het Kleinste Zwerfvuil museum van Nederland (HOP, Zaagmuldersweg 3). Het museum groeit uit zijn voegen want ja, het is niet voor niets de kleinste natuurlijk en dus was het tijd voor een expositie. Tijdens de expositie Rondzwevend Zwerfvuil werden de meest bijzondere items tentoongesteld die gevonden zijn in de straten van de Oosterparkwijk. Dat afval schoonheid heeft was goed te zien tijdens deze expositie. Het leuke is dat iedereen objecten herkent en blijft kijken naar wat er nog meer te zien en te ontdekken is. Zwerfvuil beweegt en om deze beweging in gang te houden hebben een aantal leden van het Zwerfvuilteam hier mobiles van gemaakt. Zo kon je een mobile zien gemaakt van 336 elastiekjes, 264 broodzak clips en 24 fietslampjes. Daarnaast hing een mobile van verschillende gevonden items bij elkaar gevoegd waardoor er een bijzondere combinatie van vondsten voor je neus rond zweefde afgewerkt met een gevonden blauwe supermarkt tas. Ook hing er een mobile waar in elk (gevonden) plastic zipzakje een gevonden exemplaar te zien is. En dan toch echt het klapstuk, een ratjetoe

van van alles en nog wat. Je kan het zo gek niet bedenken of het hangt erin.

Zwerfvuil geeft een mooie weerspiegeling van de maatschappij waarin van alles te zien is en terug te vinden is. Een mooi voorbeeld hiervan is tijdens de corona tijd, de vele gevonden mondkapjes. De expositie maakt je bewust wat er zoal in onze wijk op straat te vinden is en de mate waarin dat gebeurt. Microplastics of bijvoorbeeld sigarettenfilters met al haar gif komen in ons drinkwater, in onze akkers en in de zee. Het verdwijnt niet en blijft bestaan.

Hulde aan de Zwerfvuilteams die elke maandag zwerfvuil rapen. Zin om een keer mee te lopen? Wees welkom, we starten elke maandag om 10.00 uur bij Stadsrestaurant Het Oude Politiebureau, Zaagmuldersweg 3 en in de zomermaanden zolang het licht het toelaat start de avondploeg om 19.00 uur.

De expositie Rondzwevend Zwerfvuil was te zien in de buurtkamer van Wijkcentrum bij Van Houten van 30 nov tot 8 dec. In samenwerking met BijVrijdag in de buurt en Groningen Schoon Dankzij Mij.

Mini-Noekiesgeplaatst

Alle Mini-Noekies (jawel: egelhuisjes met een dikke knipoog naar de Michi-Noeki) hebben een mooie plek gekregen in de Oosterparkwijk met om wonenden die een oogje in het zeil houden. Hoe leuk is dat!? Maar liefst 28 verschillende locaties kregen we binnen na onze oproep over een geschikte plek voor een Mini-Noeki, bedankt iedereen voor het inzenden.

We hebben gekozen voor spreiding in de wijk en de meest ideale omstandigheden (zie egelbescherming.nl)

De Mini-Noekies zijn ontworpen om egels optimale overlevingskansen te bieden, ze veilig te laten overwinteren en in het voorjaar/zomer baby's te verzorgen. Dus kom je er eentje tegen laat ze dan alstublieft ongemoeid en ongestoord hun gang gaan.

WWW.MIJNOOSTERPARKWIJK.NL

STADSRESTAURANT

| HET OUDE POLITIEBUREAU |

Nieuwe chef-kok

Ontzettend blij zijn we met onze nieuwe chef-kok Cristoffel van der Veer, medio oktober j.l. gestart. Een bak ervaring om te delen met de keukenbrigade, past naadloos in het team want het is gewoon een hele fijne vent.

Doneer een Diner

Op vrijdag 22 december a.s. is het weer zo ver: de grote kerstactie vanuit Stadsrestaurant Het Oude Politiebureau waarbij we met zo'n dertig vrijwilligers honderden bewoners gaan verrassen. Inmiddels is het team druk met de voorbereidingen en zijn we voorgedragen bewoners aan het bellen.

Wilt u nog iemand voordragen van wie u vindt dat hij/zij wel eens in het zonnetje gezet mag worden? Omdat het een pittig jaar was en/of omdat deze medebewoner ontzettend veel voor een ander doet? Dat kan nog! Stuur ons een mailtje (hop@werkpro.nl) met de naam en telefoonnummer. Een briefje afgeven bij HOP (Zaagmuldersweg 3) mag ook.

Kerstvakantie

We zijn gesloten van vrijdag 22 december tot en met maandag 1 januari. Daarna verwelkomen we u graag weer in het nieuwe jaar. Alvast een fijne kerst en een goed uiteinde toegewenst!

Contact: 050-2113684 / Zaagmuldersweg 3

Inmiddels zijn we alweer drie maanden 'los' op de Michi-Noeki en zijn er al ruim 1000 kopjes koffie/thee geschonken aan bewoners. Het team van de Michi-Noeki bestaat inmiddels uit 15 bewoners die als gastvrouw/-heer samen zorgen voor een fijne sfeer en veel gezelligheid. Ze ontvangen dagelijks nieuwe gezichten en zien anderen weer terugkomen. Ze ontvangen veel complimenten over de inrichting en de fijne prijzen (koffie/thee € 1,00, koffie met melkproduct € 1,30). Het kan zijn dat u via via een houten muntje ontvangt voor een gratis kopje koffie/thee, deze zijn onlangs in omloop gebracht. Kom vooral ook eens buurten aan de Zaagmuldersweg 67a! En natuurlijk wachten we vol smart op onze nieuwe burens: de viskiosk. Wim en Judith zijn druk met de voorbereidingen en koersen op halverwege januari open.

HET WIJKBEDRIJF IN JOUW WIJK

In de Oosterparkwijk ontwikkelen we projecten om de wijk nóg een stukje leuker, mooier, schoner, duurzamer en veiliger te maken. Mét en vóór Oosterparkers. Of u nu als bewoner af en toe wilt helpen, structureel als vrijwilliger aan de slag wilt of juist begeleiding zoekt in uw werkontwikkeling of stage wilt lopen, het kan allemaal.

Op de website van duurzaamooosterpark.nl/over-ons staat het contactformulier waar u uw vraag/wens kunt stellen. Ook kunt u een Whats app sturen naar 06-15254988.

We nemen dan zo spoedig mogelijk contact met u op.

Zoeken we samen naar leuke activiteiten waar u kunt aanhaken.

#samenmakenwedewijk

WWW.DUURZAAMOOSTERPARK.NL